

NOV 16 1971

VIENTYBĖ

The Oldest Lithuanian Newspaper in the World

84 M. 17 N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn, N. Y. 11207

1970 M. GRUODŽIO (DECEMBER) 4 D.

Telefonas:
Applegate 7-7257

Kaina 30 C.

Užtersta Baltijos jūra grėsia pavojum Pabaltijo tautoms

Iš Waremuende, Rytų Vokietijos Reuters korespondentas Colin McIntyre rašo apie pavojų Baltijos jūrai, kurios pakrantėse yra Lietuvos uostai -- Klaipėda ir Sventoji ir gražieji kurortai: pušyne paskendus Palanga, balto smėlio Kuršių Neringa, Giruliai, žavingosios Kuršių Marės ir kur baigiasi, per visą Lietuvą perbėgusio vandens, kelionė -- Nemunas savo deltoje į Baltijos jūrą.

Rašydamas apie Baltijos jūrai pavojų korespondentas pradeda: "Jeigu Pabaltijo valstybės nepasistengs sulaikyti Baltijos jūros teršimo, praėjus 10-čiai, ar daugiausia 15-ka metų, Baltijos pliažuose jau bus uždrausta maudytis", korespondentui pareiškęs Vokietijos okeanografas, ištyręs Rytų Vokietijos didžiųjų kurortų vandenį ir kurortų paplūdimius ir pliažus.

Neseniai įvykusiame tarptautiniame suvažiavime -- toliau rašoma -- ištisą savaitę laiko Rostock mieste posėdžiavo daugelio valstybių atstovai.

Norvegijos ir Islandijos įgaliotiniai įspėjo dalyvius, prašydami paveikti visas valstybes, kad jos, neatidėliodamos, tuč tuojau imtųsi priemonių sustabdyti nuolat didėjantį Baltijos teršimą, grėsiantį visai sunaikinti Baltijos vertingiausias turis: žuvininkystę ir turizmą.

Baltijos jūroje bus draudžiama žuvauti

Danijos atstovai siūlė šaukti suvažiavimą, kuris teršimui sustabdyti paruoštų įstatymą ir iš visų valstybių reikalautų -- srutų į jūrą daugiau nepilti, taip pat pareikalauti, kad uždraustų laivams išlieti aliejaus išmatas.

Eilė atstovų pažymėjo, kad jie jau prieš kelis metus žinoję apie teršimą ir jūrai pavojų. Kai kurie skeptiškai pabrėžė, kad šiuo pavojumi rūpintis -- jau dabar gali būti pervėlu. Suvažiavimuose, esą, labai daug kalbėta, dalintasi mintimis ir visais įrodinėtus pavojus. Bet...nieko nenuveikta, nieko neatsieikta.

Rytų Vokietijos atstovas dalyvius labai liūdnai nutėkė pareiškdamas, kad kai kurios Baltijos jūros vietos -- jau dabar netinkamos jūrų gyvūnijai išlikti gyvai..

Kai kurių buvo prisiminta, kad stebintieji Amerikos Erie ežero greitą mirtį, stebėjosi, kad jis greitai juodėjo, pranašavo, kad beliko maža vilties jį išgelbėti, jei nebus imtasi pačių griežčiausių priemonių -- visai jį neleisti jokių chemikalų. Esą, tik tada pati gamta jį atstatysianti. Tokio likimo laukianti ir Baltijos jūra.

Rytų Vokietijos Okeanologijos Instituto pareigūnai atskleidė savo patyrimus, parodydami, kad kai kuriose Švedijos pakrantėse jau dabar uždrausta žuvauti dėl perdidelio merkurijsaus padidėjimo. Merkurijaus perdidelis susitelkimas organizme naikina inkstus, kepenis ir net smegenis. Padidėjo ir fosforo kiekis. Fosforas naikina deguonį, be kurio gyviamis neįmanoma kvėpuoti.

Suomija vienintelė prisilaukanti įstatymų

Raportuota, kad Baltijos jūros dugnas yra pilnas pasaulinio karo liekanų, pav. Vokietijos muštardinių gazu indų, kurie dar pernai labai pakenkė Danijos žvejams, kurie, vietoj žuvies, savo tinklais teištraukė tik įvairių metalinių nuolaužų ir skeveldrų.

Vakarų Vokietija tyrinėja, kiek Baltijos jūroje randama ir tebemėtoma metalinių skardinių, kuriuos taip pat prisidėda vandenį teršti.

Visos valstybės yra priėmusios įstatymus, draudžiančius aliejaus atmatomis vandenį teršti. Tuo reikalu Londone buvo aliejaus teršimui sulaukyti suvažiavimas. Bet Suomija -- vienintelė valstybė nutarimų prisilaiko. Ji neleidžia kenksmingomis išmatomis teršti jūrų vandens, prisilaikydama dar 1958 m. Genevoje įvykusio suvažiavimo nutarimų.

Danija ir Vakarų Vokietija pareiškė esančios pasirošusios panašius įstatymus praveisti. Tokį įstatymą neseniai priėmė Rytų Vokietija.

Kadangi Baltijos jūra nuo Šiaurės Jūros atskirta tik negiliais kanalais, kurių giliausios vietos yra

Iš Klaipėdos uosto išplaukęs laivas Baltijos jūroje.

55-60 pėdų gilumo, viena didžiausių Baltijos jūrų problemų yra ta, kad jos gilumose vanduo beveik nepajuda.

Suvažiavime prisimintas Torrey Canyon, Anglijos Pietų Vakaruose 1967 metais baisusis dumblo išsiliejimas. Dumbliu tada buvo užteršti patys puikiausi Anglijos ir Prancūzijos kurortai ir paplūdimiai.

Vokietijos atstovai tvirtino, kad susilaukus Baltijos jūrai tokio kašmaro -- Baltijos pajūrio valstybėms būtų tikra katastrofa.

Aliejumi vandens teršimas didėja daugiausia iš laivų. O laivų kasmet daugėja. Beposėdžiaujant prisiminta, kad dar šiemet į Baltijos jūrą Suomija nuleidžia du tanklaivius, 105,000 tonažo.

Raportuota, kad Švedijos tyrimai rodo, jog teršimas išmatomis jau parodo 4 gramus fosforo per dieną nuo kiekvieno asmens... Prieš 10-15 m. tokio teršimo tebuvo pusantro gramo.

Sintetiniai dezinfektiniai valymui bei skalbimui gaminiai ir kai kurios trąšos augalams -- taip pat pripažintos pavojingais teršėjais.

DDT Baltijos jūroje yra 10 kartų daugiau nei Šiaurės Jūroje, ar net Kanados Šiaurės vandenyse. Tarybų Sąjunga, kurios ribose įskaityta Lietuva, Latvija ir Estija, yra jau visiškai uždraudusi naudoti DDT.

Suomija savo medžio ir popieriaus gamykloms yra uždraudusi naudoti merkurijų, kurio Baltijos jūroje jau dabar yra per daug.

Gaminant celiuliozę, pramonės įmonių atmatos naikina deguonį, žuvų neršimo vietas, net nudažo pačias žuvis. Tuo daugiausiai susirūpinusios Švedija ir Suomija. Kaip žinome, celiuliozės didelės įmonės veikia ir Klaipėdoje.

Priminta ir radioaktyvumo pavojaus baimė. Baltijos jūrų pakraščiais, statoma vis daugiau ir didesnių elektros jėgainių.

LIETUVIAI PASAULYJE

● **PROTESTANTŲ KUN. J. URDŽE**, gyvenęs Vokietijoje lankėsi Vilniuje ir Rygoje ir grįžęs Rieklingen, Šiaurės Vokietijoje evangelikų suvažiavime pasidalino įspūdžiais. Dalyvavo estų, latvių, vengrų, lenkų liuteronų bažnyčios veikėjų ir dvasiškų, viso 48. Jų tarpe lietuvių kunigų: A. Kelleris, J. Stanaitis, A. Gelžinis, mokytojai -- darbuotojai: Fr. Slenteris, Fr. Skėrys, R. Baliulis, Vera Urdženė. Kun. Urdžė pranešė, kad Lietuvoje šiuo metu yra 7 evangelikai kunigai ir trys teologai, kurie aptarnauja 27 vietoves. Kartą per mėnesį jie vyksta į Rygą. Didžiausia Pabaltijy parapija esant Tauragėje, kur Konsistorijos pirmininku yra kun. J. Kalvanas. Kun. Ad. Gelžinis papasakojo apie savo įspūdžius Chicagoje, kur buvo pusantro mėnesio.

● **Josef Kagan**, kilęs iš Lietuvos, audimo pramonės savininkas Huddersfield, Anglijoje, Britanijos Karalienės apdovanotas titulu Sir. Gannex. Jo tekstilės gaminiams puošėsi daug Britų aukštuomenės. John Gale apie susitikimą su Kaganu rašo Observer savaitraštyje ir pastebi Kaganą padėjėjų pastaba: "Prieš tą žmogų neatsilaikysite, jis lietuviškos kilmės. Tuo jis labai didžiuojasi!" Pats Kaganas pasakė: "Aš esu pirmasis iš Lietuvos kilęs, kuris Britanijoje gauna riterio titulą, kaip man atrodo"...

Buvęs vokiečių kalintas Lietuvos gete, po karo Kaganas iš Lietuvos pabėgo ir pradėjo Anglijoje kurti savo įmonę, kuri greit išaugo. Apie jį plačiai rašė visa Britų spauda.

● **PROF. ČESLOVAS MASAĪTIS**, kaip rašo APG News, leidžiamas Hartford, Conn., apdovanotas dr. Robert Kent žyminiu. Robert Kent buvo žymiausias mokslininkas kariuomenės balistiniams tyrinėjimams. Jo vardu nuo 1956 m. kasmet suteikiamas žyminis toje srityje daugiausiai pasilymėjusiems. Jis šiemet atiteko lietuviui, kuris toje srityje dirbo laboratorijos tyrinėjimų talkomosios matematikos skyriaus viršininku. Nuo 1950 m. kai iš Muencheno atvyko į Ameriką buvo fizikos matematikos instruktorium Nazareth kolegijoje, Kentucky, gavęs doktoratą Tennessee universitete nuo 1956 m. dirba karinių balistinių tyrinėjimų laboratorijoje. Kartakrėtimis, kaip profesoriaus padėjėjas skaito paskaitas Maryland ir Delaware universitetuose.

● **JULIUS ULBA**, lietuvių kalbos ir literatūros dėstytojas ir Kupiškio rajono vykdomojo komiteto pirmininkas lankosi Jungtinės Valstybėse. San Francisco, Cal. viešėjo pas Millutę ir Petrą Williams.

● **RAMŪNĖ MOTIEJŪNAITĖ** iš Los Angeles, Cal., Jono ir Onos Motiejūnų dukra, prieš metus išvykusi studijuoti meną į Paryžių, kaip ypatingų meno gabumų studentė, buvo priimta į Prancūzijos aukščiausią valstybinę dailių menų mokyklą Paryžiuje (Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts, Paris).

Knight Cap

August Traun, sav.

LIETUVIŲ RESTORANAI

UŽKANDŽIAI

PIETŪS

VAKARIENĖ

ĮVAIRŪS

ŽUVIES

PATIEKALAI

810 Chestnut St., Philadelphia, Pa.
ir
Baltimore Pike & Providence Rd.
Medley, Pa.

Lietuvių demonstracijų nuotraukos tilpusios Amerikos spaudoje

Lietuvių studentų protestas dėl lietuvių jūreivio Simo Kudirkos išdavimo rusams, įvykęs Cleveland, Ohio.

Australijoje

"LIETUVOS KELIU"

Šitai pavadintas Australijoje išleidžiamas naujas laikraštis. Ten jis išleistas birželio 15 d. Jo redakcinė kolegija: inž. J. Grudzinskas, J. Kapočius, J. P. Kedys, E. Lašaitis, A. Lukšytė, P. Sakalauskas, V. Saudargas, A. Skirka ir J. Vėtelkis.

Daugumas šio 12 puslapių leidinio straipsnių skirti suvesti sąskaitoms su Bendruomenės laikraščio "Mūsų Pastogės" redaktorium V. Kazoku, kuris kaltinamas prosovietišku ir kitokiomis nuodėmėmis. Tai tęsinys to Australijos lietuvių erzelio, kuris prasidėjo jau senokai ir nuėjo iki to, kad "Mūsų Pastogė" buvo išmesta iš lietuviškos spaustuvės. Laikraštis renka aukas mašinoms įsigyti ir dabar leidžiamas ofsetu. Kita pusė išleido "Lietuvos Keltū" leidinį savo pozicijoms nušviesti.

Sydney, Australijos lietuvių Moterų Socialinės Globos Draugija įsteigė lietuvių sodybą apgyvendinti virš 65 m. sulaukusius vyrus ir virš 60 m. moteris. Tikslas -- palengvinti po visą kraštą išsibarsčiusiems, gražaus amžiaus sulaukusiems lietuviams drauge gyventi. Draugija iš valdžios gavo 99-lemis metams sklypą žemės Engadine vietovėje, prie ežero.

Draugija, suruošusi įvairias pramogas, jau yra surinkusi per \$8,000. Statybos išlaidas du trečdalius padengs vyriausybės Socialinio draudimo įstaiga. Patikėtinių komitetą sudaro: O. Baužienė, P. Dauguvienė, J. D. Kapočienė. Norintieji sodyboje apsigyventi turės ir šiek tiek pinigų įnešti.

VASARIO 16-tosios gimnazijoje Vokietijoje šiuo metu mokosi 73 mokiniai, kurių 25 naujai priimti.

Demonstracija Detroit, Mich.

Demonstruoja Philadelphia, Pa.

VIENYBĖ, 1970 m. gruodžio 4 d.

LIETUVIAI CHICAGOJE

● DR. K. BOBELIS, naujasis ALTO pirmininkas ir buvęs pirm. inž. Eugenijus Bartkus buvo nuvykę į Washingtoną jūreivio Simo Kudirkos reikalui. Kalbėjėsi su valdžios pareigūnais, kuriems pareiškė lietuvių protestą dėl Kudirkos gražinimo rusams. Ta proga prisiminę ir Lietuvos laisvinimo bylą.

● ANGLIJOS LIETUVIŲ KLUBAS Chicagoje, lapkričio 29 d. sukviėtė savo metinį susirinkimą, kuriame buvo išrinkta nauja valyba: A. Lakas, B. Sebastijonas, J. Lakiėnė, J. Sidlauskas, B. Blekys, V. Paliulionis ir A. Končius. Rev. kom. sudaro B. Kuras, L. Venskus ir Šlajus.

● KOMP. V. K. BANAIČIO opera "Jūratė ir Kastytis", muziko Jono Zdaniaus paruošta spaudai ir pradėta spausdinti Chicagoje. Ši 3-jų veiksmų opera buvo paskutinis Banaičio kūrinys.

● CHICAGOS LIETUVIŲ OPERA išsirinko naują valdybą: pirm. Gediminas Kazėnas, vicepirm. Sofija Džiuglėnė, Vytautas Radžius, Jurgis Vidžiūnas, sek. Gražina Bičiūnaitė, išd. Vaclovas Momkus, globėjas Vytautas Marčiukaitis. Gruodžio 31 d. operos kolektyvas ruošia savotradicinį Naujų Metų sutikimą.

● JUOŽAS PAŠKA ir R. J. Rapšys pasiuntė Amerikos Pažūrio sargybos viršininkui Washingtone, admirolui Chester Bender, išdėdintas karikatūras, kurios tilpo Chicagos dienrašėtuose, pavaizduojant kaip amerikiečiai leido rusams prievarta gražinti lietuvi jūreivį Simą Kudirką iš JAV Coast Guard laivo Vigilant į Sovietiskąją Litvą.

Chicagoos lietuvių demonstracija dėl Simo Kudirkos išdavimo rusams.

RENKA AUKAS - Tėvas kapucinas A. Bernatonis šiuo metu važinėja po Š. Ameriką ir telkia lešas Vasario 16-tosios gimnazijai Hiutenfelde, Vokietijoje. Jis mano grįžti į Vokietiją sausio pabaigoje.

V. Zalatoriaus nuotrauka

ARGENTINOJE

● Argentinos Lietuvių Centras savo nariams pensininkams kasmet surengia tradicinius pietus. Š. m. lapkr. 22 d. įvykę pietūs sutraukė ypač daug pensininkų ir jų draugų, turbūt todėl, kaip rašo A. L. Balsas, kad pensininkų skaičius didėja. Buvo svečių ir iš Lietuvos: ekopomistė Irena Stanionytė-Burkauskienė iš Seduvos, atvykusi 3 mėn. viešnagel pas savo tetą Agnę Stanionytę Olsiewicz, tetėną ir pusbrolius; Stasė Petraitytė-Banzinienė iš Klaipėdos, š. m. spalio mėn. atvykusi į Argentiną apsigyventi; Gene Gata-vickaitė, prieš metus atvykusi iš Vilniaus ir ištėkėjusi už Jono Laučiaus apsigyvenusi Argentinoje.

● Mario Ernestas Paulėnas š. m. spalio mėn. įsigijo chemijos inžinieriaus diplomą. Naujasis inžinierius yra vienturtis sūnus Stepono ir Franciskos Rodriguez Paulėnų.

● Povilas ir Konstancija Žilinskaitė Daratėnai paminėjo savo vedybų 50 metų sukaktį, dalyvaujant jų sūnui Vytautui su savo šeima. Daratėnai gavo daug sveikinimų ir dovanų iš JAV ir Lietuvos.

● Vincas Kuliečius, namų statytojas iš Chicagos, Kalėdų šventės norėdamas praleisti su draugais Argentinoje, atskrido į Buenos Aires. Jis prieš 8 metus yra viešėjęs Argentinoje su savo žmona, kuri dabar jau mirusi.

CARPENTER
CABINET MAKER
CUSTOM BUILT CABINETS

● BOOKCASES ● ANTIQUE REPAIRING
FORMICA WORK SPECIALISTS

AUGUST VILENIŠKIS
119-20 JAMAICA AVENUE
RICHMOND HILL, N. Y.

VIRGINIA 7-5760

HAVEN REALTY
TRAVEL AGENCY · MUTUAL FUNDS · INSURANCE

Perkant ar parduodant namus, išnuomojant butus, apdraudus.

federalinių ir valstybių (Income Tax) užpildymu, pirkimui piniginių perlaidų (Money Orders) ir įvairiausiai kitais reikalais, - kviškite!

Joseph Andrusis - Tel. VI 7-4477
87-09 Jamaica Avenue
Woodhaven, N. Y. 11421

BILIETAI PARDUODAMI VISOMIS SUSISIEKIMO PRIEMONĖMIS Į VISAS PASAULIO VIETAS

Atdara kasdien nuo 9 v.r. iki 9 v. vakaro

J. BUBLAITIS Tel. HI 1-7747

RADIO AIDAS T.V. LAB.

KAM PARDUODAM - tuos geriausiai aptarnaujam, dėl to, kad parduodam patį geriausią. Didelis pasirinkimas spalvotų ir visokių kitokių televizijų, radijo priimtuvų, stereo tape rekorderių. Aidas sumodernintas, bet kainos tebe paliktos tos pačios.

94-17 Jamaica Avenue, WOODHAVEN, N. Y. 11421
(prie Woodhaven Blvd. traukinio stoties)

WHITE HORSE Tavern

BARAS IR RESTORANAS
Duodami palaidotuviniai pletes.

86-16 Jamaica Ave.
WOODHAVEN, N. Y.
Tel. Virginia 6-9519

FRANAS BRUČAS
Savininkas

SILVER BELL BAKING CO.

A. RADŽIŪNAS, Savininkas

Mūsų specialybė lietuviška duona. Pyragai vedybiniams ir kitokiems pokyliams.

36-40 Stagg St., Brooklyn 6, N. Y.
Telefonas: STagg 2-5938

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world was established by Juozas J. Paukštas in 1886. It is published bi-weekly by Valerie Tyallava and Jonas Valaitis at 192 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. 11207. Telephone: Applegate 7-7257. Editor: Jonas Valaitis; Managing Editor: Valerie Tyallava; senior Editor: Vytautas Širvydas; English Editor: Demie Jonaitis; Associate Editor: Edwardas Sulaitis. Subscription rate: \$7.00 for one year. Advertising rates on application. All rights reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts are subject to editing. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office in Brooklyn, N. Y. 11201

mes

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Lietuvių ateivybės į Ameriką šimto metų sukaktį prisimenant, iškyla faktas, kad šio šimto metų amžiuje Vienybės nebuvo tik pirmaisiais 16-ka metų. Po to, ji su Amerikos lietuviais nuoširdžiai gyvena, štai, jau žengdama į 85-tuosius metus. Tai savotiškos reikšmės faktas, kuriam įvertinti reikia mintyje turėti visą Amerikos lietuvių politinį ir kultūrinį gyvenimą. Tai nėra lengva. Kaip neturime geros Lietuvos istorijos, taip pat neturime tinkamos Amerikos lietuvių istorijos. Tačiau, vien težinant paviršium, sąmoningam lietuviui vis tiek privalėtų norėti pabūti Vienybėje draugu ir padėti toliau tęsti seniausio pasaulyje lietuviško laikraščio — Basanavičiaus, Kudirkos ir Šilupo amžininko — gyvybės stulą.

* * * *

Tai nėra sunku. Tereikia sąmoningo noro ir truputį energijos retkarčiais (ir dažniau) Vienybėje čekutį paslysti, tarytum, "užfundyti"... Jei nebūtų Vienybės, daug dusliau plaktų išėjimos širdis. Tą, pavyzdžiui, suprato ir tie, kurie ėmėsi leisti Vienybės atvaizdą "dypukams", žurnalą Akiračius. Būdami pažangūs, jie suprato tautinės liberalinės minties svarbą tautai, tik, būdami kunigaikščių "tautos ainiams" jie savyje nerado dvasinio stiprumo sudrausti lietuviams įgimtojo papročio ne vienytis, bet skaldytis. Todėl, štai, turime ALŲ, VLIKą ir Bendruomenę — tam pačiam Lietuvai laisvinti tikslui. Dėl to itin privalome palaikyti Vienybę, įsipareigoti kaip būtinumą sveikai kritikai mintį puoselėti.

* * * *

Žvėjų laivo Sovietskaja Litva radijo aptarnautojas Simas Kudirka savo skaudžiai-griaudžiu išgyvenimu pabuvo kito Kudirkos Varpu "vienybiskal" sukelti visus lietuvius ir mūsų draugus ant kojų — senus ir jaunus, anapus ir čia gimusiuosius. Ne tik lietuvius. Sukilo ir kiti baltiečiai — latviai ir estai. Supyko viso krašto didieji Amerikos dienraščiai, aukštieji pareigūnai, net pats Amerikos prezidentas! Visi pasmerkė Amerikos moraliai sudiržėjusiuosius valdininkus, kurie tiek pamiršo šios šalies principus, kad — už žuvį — pardavė žmogaus laisvę!

* * * *

Simo Kudirkos nežmonišką primušimą buvo savotiškos Kražių skerdynės! Ir tuomet ir šiuo atveju žmonijos akivaizdoje rusai apsibarbarino, pasauliui prisistatydami "botago" žmonėmis ir atsilikėliais kultūroje.

Gala, kad niekieno neprašomas Lietuvos generalinis konsulas New Yorke, Anicetas Simutis, amerikiečių spaudai pašovė pareiškimą, kuriame, girdi, didrusių akimis Simas Kudirka būtų galėjęs "dezertyru", o amerikiečiams galėjęs pabūti — šniptu!

Boston Globe gr. 4 d. skelbė tokį A. Simučio pareiškimą: "A radio operator on a Russian boat has a lot of information." Girdi, Sovietų žvejybos laivuose yra įvairių įrengimų šnipavimui. Todėl, "The radio operator may know something that others don't."

Gimnasis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DEŠINĖS

Pabėgėlių laikai

Mūsų laikais iš vienos pusės žmonėse išbujojo palinkimas į laisvę, o iš kitos — žmonių ir pasaulėžiūrų persekiojimas taip plačiai praktikuojamas, kad turėjo atsirasti bandymų, kaip tą laisvę troškimą su priešpaudos praktika suderinti. Dabar teoretiskai jau skaitoma, kad politinio persekiojimo išvengti nesunku. Reikia tik sugebėti pabėgti į tokia valstybę, kur už tokia politiką nepersekoja. Tai taip ir bėga. Vieną vieną kryptimi, kiti — kita. Ką pagauna, nukelnėja.

Šiuo metu du lietuviai Brazinškai sėdi Turkijoje ir laukia sprendimų. Pas mus yra palinkimo juos laikyti didvyriais, o bolševikai juos laiko dideliais nusikaltėliais. Be abejo, abi pusės teisios. Bet yra turkai, kurių sprendimas čia reikšmingiausias. Ir tie turkai nelinkę klausyti nei mūsų, nei bolševikų.

Kad Brazinškai būtų koki politiniai veikėjai, ligi šio rudenio nežinojome. Atrodo, kad visa, kas čia politinio yra, tai — pačių Brazinskių antibolševikinis nusistatymas ir pats pabėgimo faktas. Bolševikai dėl jų pravedė negudrią propagandą, kuri bent mane įtikino Brazinskių naudai — efektas atvirkščias!

Mūsuose daug kas mėgsta politines sensacijas. Ir gauda jas kaip šunes muses. Piliotos sensacijos dažniausiai palieka be didesnės reikšmės, nes iš menk tiek lengva padaryti ką nors didelio.

Brazinskių byla išėjimams yra labai maloni, bolševikams — labai nemaloni, bet ir viena ir kita yra praeinančio ir ilgainiui primirštamo pobūdžio. Daugiau nieko.

Lietuvių tauta pasaulyje labai reikalinga propagandos: lankymosi ir rodomosi menininkų, mokslininkų, cirkininkų ir t. t. Šioj srity Brazinskių atstikimas lietuvių tautai turi vertės. Toki pavyzdžiai rodo, kad lietuvių tauta nėra nuolankių avių banda.

Brazinskių byloje smarkiai nukentėjo Tarybų Sąjunga, kuri šįkart griežtai pasmerkė lietuvių grobimo paprotį. Manding (jei šioj byloj reikia net ir mano pasisakymo), lietuvių grobimo paprotys visame pasaulyje turėtų būti — be jokių atsiprašėjimų — kuo griežčiausiai išgyvendintas! Taip tuo reikalu jau pasisakė UNO. Tik klausimas, ar kuo griežčiausiai bus smerkiamas lietuvių iš sovietų nulėkdimas į Turkiją ar ir iš JAV į Kubą?

Tęsiama 5 psl.

Studentai įsteigė Simo Komitetą

Bloomington, Indiana Universiteto studentų grupė įsteigė "Simo Komitetą" (The Simas Committee), kuris imsis darbo Amerikos ir viso pasaulio dėmesį atkreipti į lietuvių jūreivio Simo Kudirkos tragišką bylą. Tai nepolitinė organizacija ir jos veikla nebus nukreipta prieš Ameriką. Simo Komiteto svarbiausieji tikslai yra: reikalauti, kad būtų padarytas išsamus tyrinėjimas kodėl Amerikos valdininkai pasiskubino Simą gražinti į Sovietų laivą; jei dar nėra pervėlu, kiek galint padėti nelaimingam jūreiviui; kuo plačiausiai painformuoti Amerikos ir viso pasaulio žmoniją, kad šio įvykio neužmirštų ir daugiau nebepasikartotų.

Žemiau spausdiname Simo Komiteto paruoštą Peticiją Jungtinių Tautų Pabėgėlių Komisarui. Laikraščių skaitytojai ir organizacijų nariai prašomi šias Peticijas užpildyti ir siųsti: The Simas Committee, 103 N. Roosevelt Avenue, Bloomington, Indiana 47401.

THE SIMAS PETITION: TO THE U. N. HIGH COMMISSIONER FOR REFUGEES

On November 23, 1970, Simas Kudirka, a Lithuanian sailor from the Soviet ship Sovetskaya Litva, sought political asylum on the U. S. Coast Guard vessel Vigilant, but was refused asylum. He was beaten unconscious by Soviet sailors aboard the Vigilant, was forcibly returned to the Soviet vessel with Coast Guard assistance, and held incommunicado ever since.

We the undersigned petition the United Nations High commissioner for Refugees to investigate this matter in order to determine whether one or both of the governments of the United States of America or the Union of Soviet Socialist Republics abridged the rights of Simas Kudirka as defined by the following agreements: The United Nations Declaration of Human Rights, The Geneva Convention Relating to the Status of Refugees of 1951, or the 1967 Protocol to the U. N. Convention.

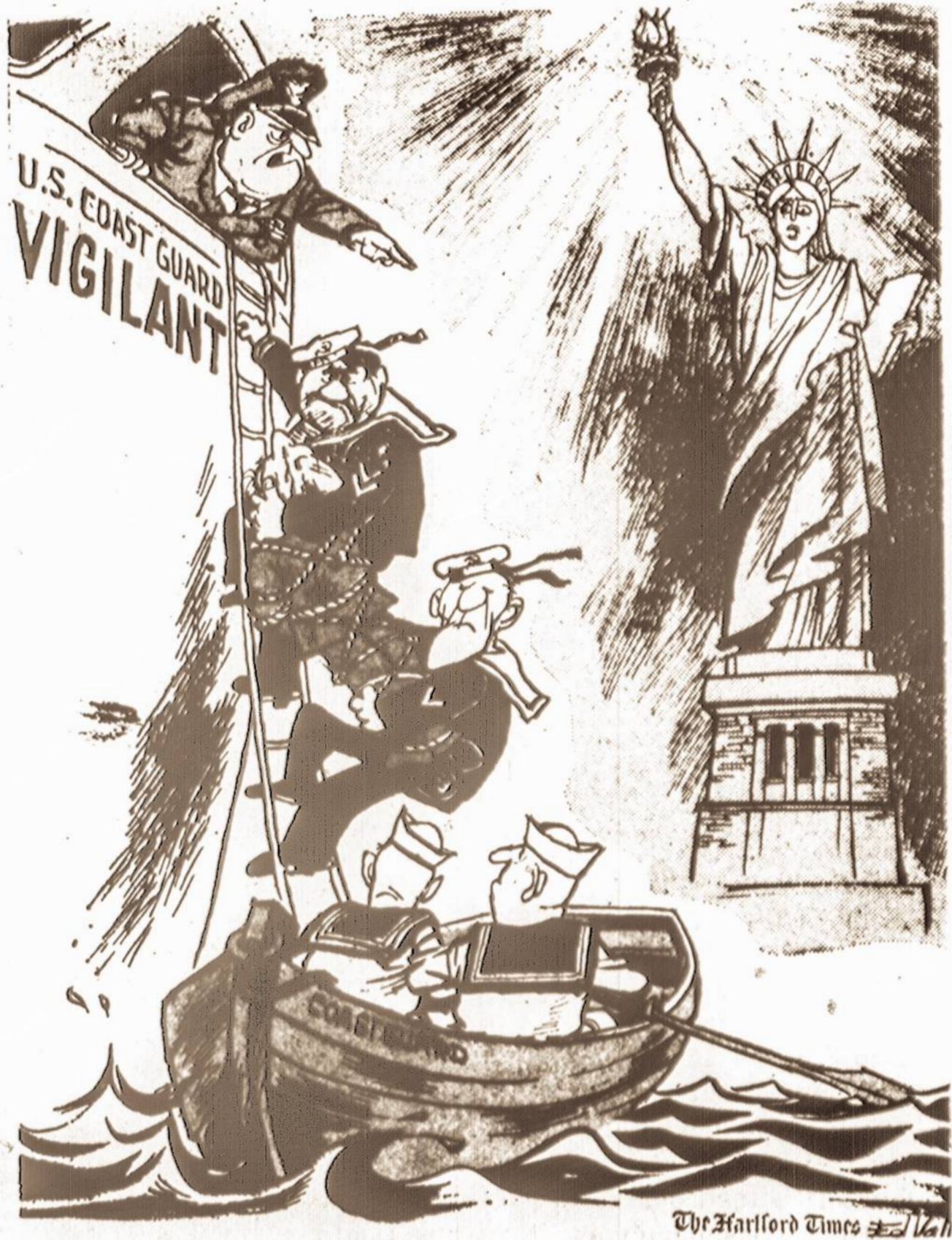
We further petition the Commissioner to determine the present condition of Simas Kudirka, to make recommendations to one or both of the governments involved to rectify any violation of his rights, to clarify the intentions of the law-abiding community of nations toward such incidents in the future, and to make public the results of this investigation.

NAME	ADDRESS
1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____
6. _____	_____
7. _____	_____
8. _____	_____
9. _____	_____
10. _____	_____

Please send all petitions to:

The Simas Committee
103 N. Roosevelt
Bloomington, Indiana 47401

Karikatūristai taip pavaizduoja Simo perdayimą rusams

IS KAINES IR IS DESINES

Tęstinys iš 4 psl.

Brazilska, lėktuvo grobimo proga, nušovė žmogų ir kelis sužeidė, JAV lėktuvuose tokių dalykų paprastai nebūna, lėktuvų pareigūnai, be išsisukinėjimų, leidžia ten, kur grobikas liepia. Mat, lėktuvo grobikas labai daug ko rizikuoja. Amerikiečiai tai supranta ir nerizikuoja nei savimi, nei lėktuve lėkdinamais keleiviais. Dabar klausimas, ar nėra kvailu drąsumu kaltas lėktuvo pilotas, statęs į pavojų jam patikėtus žmones? Su grobiku atsiskaityti laikas ateina tik tada, kai jis žmonėms nepavoingas.

Lietuvis jūrininkas iš Tarybų S-gos laivo perbėgo į amerikiečių laivą ir paprašė politinės globos. Globos jis negavo. Sovietų žmonės pabėgėli dar amerikiečių laive smarkiai sumušė ir nusitempė atgal. Jokių pabėgėlio motyvų niekas nesvarstė, net tais motyvais nesidomėjo.

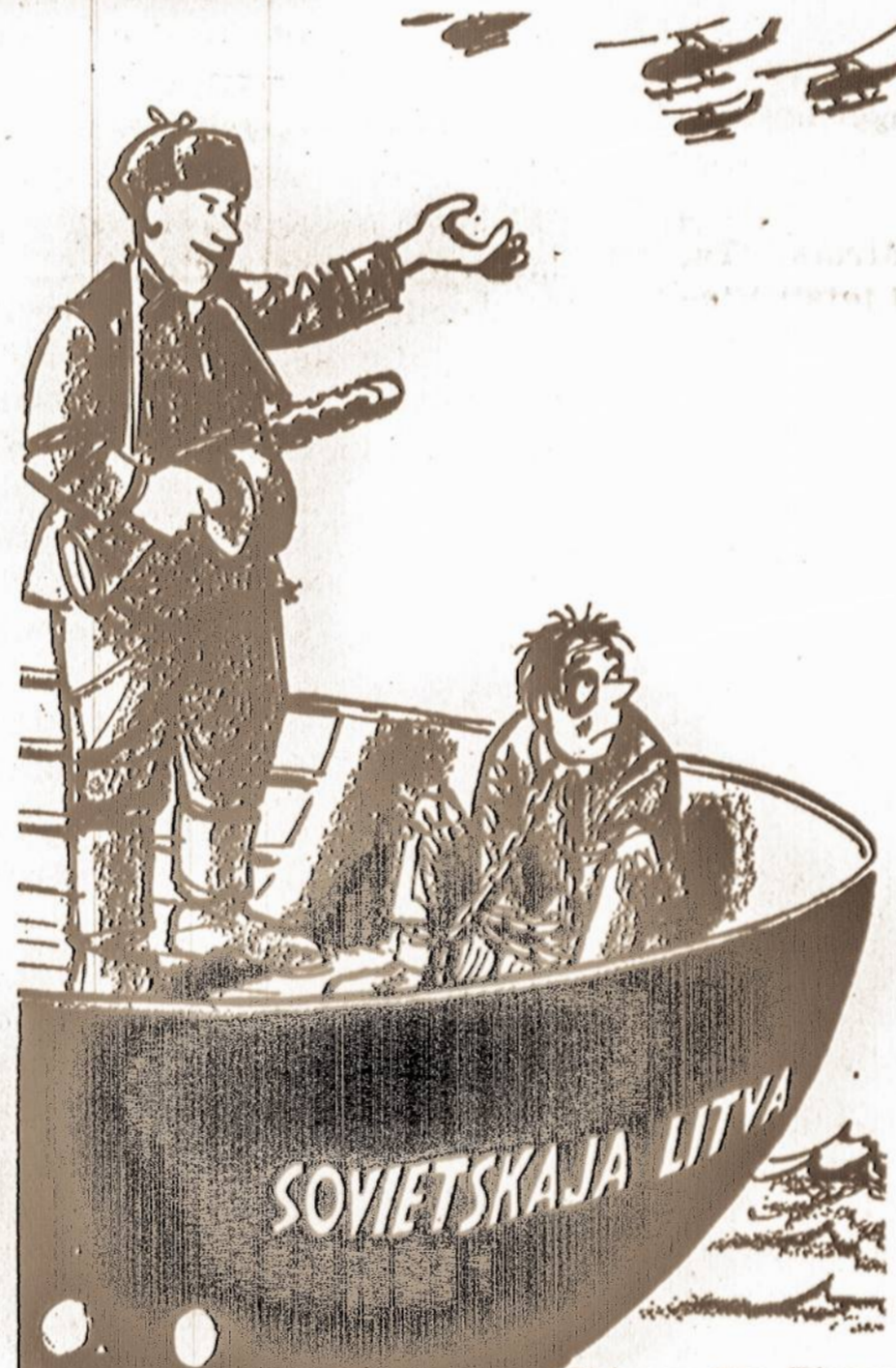
Šis klausimas vargu į viešumą būtų iškilęs, jei tai nebūtų atsitikę matant pašaliniais asmenimis, ypač tarp jų buvusiam latviui. Tuo tarpu nėra pagrindo manyti, kad tokių atsitikimų nėra buvę anksčiau.

JAV visuomenė labai susijaudino. Atrodo, pasireiškė nuojauta, kad biznio išrokavimai, žmogiškos sąžinės sunykimas ir protinis atbukimas amerikiečių ir visą žmoniją veda į kažkokią katastrofą.

Lietuvio jūrininko tragedija tėra labai mažos apimties pavyzdys. Per pastaruosius dvidešimt penkerius metus kažkokiuose frontuose žuvo daug tūkstančių amerikiečių. Ar jų gyvybės nebuvo paaukotos kažkokius bizniškusėjimus bedarant, kažkam besiverčiant neva politinėmis, neva diplomatinėmis spekuliacijomis?

Dėl jūrininko, sako, kažkuriuos pareigūnus sušpendavo. Gal ateis iš pareigų, gal kitus paskirs. Kitus? Koks skirtumas? Argi yra kažkur sandėliuose geresnių admiralų? Be abejo, ir tarp admiralų yra vertingų asmenybių, bet kas tai nustatė? Reikalai yra žymiai platesni, negu vieno kito pareigūno parinkimas.

Vienam JAV burmistruui parūpo kartą paaugliai. Artėjant vasarai, jis parūpino daugiau meškeriojimo plotų. Sako, turės ko veikti, nenusikals. Betgi misteris burmistras nesužadomėjo tų paauglių tautiniais, religiniais, kultūriniais idealais. Tai yra nuostabiai sveika visuomenė, jei jaunimui iš visų idealų pačiu didžiausiu paliko tik good time, o tie, klaidžiodami su visokiais hiplais ir gyvenimo griovėjais, išstatyti visokių svaigalų pavojams, visgi dar palieka didžios dvasios žmonėmis.

Chicago Sun-Times

Pabėgusio jūrininko byla išskėlė Lietuvos laisvės reikalus. Pirmą kartą nepriklausomybę praradus, po dešimtmečių. Vieno jūrininko auka -- atsvėrė visų lietuvių daugelio metų pastangas. Tai yra labai svarbus momentas. Gal jis iš viso jau nepasikartos. Išsivija šia proga pasirodė vieninga.

Dabar reikia mūsų veiksniuose bent vienos kitos gudrios galvos, kad ši momentą išnaudotų. Kol kas mūsų veikiniai tebeina iš paskos. Jie net nejaučia, kad likimas čia jiems surengė egzaminus. Jei iš viso šių dienų triukšmo teliks tik ta viena jūrininko tragedija, tai bus baisiai liūdna ir toliau beviltiška. Beviltiška ne dėl apie baltiečius nenorinčio girdėti pasaulio, bet dėl mūsų pačių.

Trumpai ir į vatą nevynojant: Lietuvos jūrininko tragedijos proga dėkui latviui, dėkui didžiajai amerikiečių spaudai, dėkui eiliniam išsivieniui, o mūsų lietuviškajai politikai -- sėkmės egzaminuose!

Dabar laikas veikti. Jei ne, tai pagaliau laikas suprasti savąjį sugebėjimų beįėjiskumą.

Praeis gal vienas kitas mėnesis. Aš jau dabar nekantriai laukiu lietuviškojo smegenų trūstoėjimų. Jei ir dabar bus "tebedaroma" tik tiek, kiek visada, tai bus daroma daugiau?

Skaltytojų atsiliepimai amerikiečių spaudoje

(Laiškai iš Washington Post)

Twelve years ago, I jumped a Polish ship in New York Harbor just like the Lithuanian sailor Simas did in Martha's Vineyard. I asked for political asylum and like Simas I was promptly deported back on the very same ship I had jumped from. Fortunately, my ship was still on the American territorial waters three weeks later, when President Eisenhower granted me political asylum in the United States. I was then picked up from the Polish ship and brought ashore.

Since then I have enjoyed 12 years of a happy, normal life of a free man. My happiness was marred only by my experience at the University of Maryland, where my liberal democratic professors ridiculed my reports on the life under communism. "The Soviet bloc is in a process of evolution," they said, "and it's actually a pleasant place to live now. You are prejudiced because you left before the evolution started."

Today, a few days after a group of Soviet officials beat the defecting Simas to unconsciousness aboard an American ship, I suggest to my liberal professors that they choke eating their silly tales on the Soviet evolution.

RICHARD H. EIBEL.

New Carrollton, Md.

The cowardly captain of the Coast Guard vessel who permitted the Russians to board a United States ship and forcibly remove a political defector should be, without question, court-martialed. The essential difference between our society and Communist societies is our concern for the dignity and worth of each individual. It is true that Mr. McNamara substantially eroded this principle with, for example, his computer counts of our battlefield dead. Hopefully, Mr. Laird will respond to this unfortunate incident in such a way as to reassert our country's concern with each individual.

C. T. HELLMUTH.

Washington.

The implications of this incident go, of course, beyond the sentiments and the terrifying revulsion felt by decent citizenry. I shudder when realizing what sort of persons we have entrusted with positions of responsibility and jobs where professional tending to our needs and interests in foreign affairs and in matters of national security is the order of the day.

This is not to mention the damage such an occurrence is bound to inflict on our reputation abroad.

URSULA SADLIK.

McLean.

MONTAŽAI

Eduardas Mieželaitis

TĘSINYS IŠ PRAEITO NUMERIO

Tyra ir skalsti „kultūringo barbaro“ siela šaukėsi pagalbos. Poetas ironizavo ir tyčiojosi iš kanibaliskų juodos paunksnės šešėlių. Bet tie šešėliai netrukus ir iš jo pasityčiojo. Apsiverkė, į suvalkijos lygumas kampuotu Pegasu parjojęs, nelaimingas riteris. Bet ir čia jo mekas per daug nelaukė. Nebent tik ta pati laimė „be galvos“. Ji metė kruvino saulėlydžio šešėlius ant gimtųjų lygumų. Jos šešėliai, tiesa, nebuvo tokie ištįsę ir ilgi, kaip pasauliniam uoste. Išdidus raitelis apsižvalgė, skeptiškai nuslūpsojo ir tarė (1932 m.) toki atsisveikinimo žodį plunksnos draugams: „Jūs, kurie nuolatos kalbat apie aukštas žmogaus ir piliečio pareigas, kurie lieplat semti stiprybės iš praeities, o tuo tarpu patys ją semiat iš valstybės lėdo ar kada nors pagalvojot, kad be šitos stiprybės, kurią gaunate kas mėnuo, jūs būtumėt nelaimingi invalidai?“ Stipriai pasakyta. Pasakė ir vėl išjojo išdundėjęs į didelį ir margą pasaulį nuotykių ieškoti. Kur dabar, pagalvojo, joti? Į kokį dabar pasukti uosta? Gal už jūriū marių išmėginti laimę? Gal ten ją ras „su galva“? Ir pasuko į dangoraižių švyturius visam pasauliui ryškiai šviečiantį uostą. Į Niujorką. Tikrai aukšti, šviesūs ir iš bet kurio planetos taško matomi švyturiai. Bet jie labai aukšti ir labai dideli, todėl ir ju šešėliai dar ilgesni ir dar labiau ištįsę, negu Eifelio švyturio šešėlis. Ir jų paunksnėje žmogaus sielai žvarbu, vieniša, ilgesinga. Tikras arklių draugas ir geras raitelis su savo metaliniu kampuotu Pegasu pateko į naują, dar didesnę maskaradą. Ir labai ilgai ir juodi Niujorko dangoraižių šešėliai dabar iš jo kaip reikiant pasityčiojo. Pirmausia nuo jo pasišalino marmurinę Mūza. Marmuras nemėgsta šešėlių tamsos. Nemėgsta šalčio ir pelėsių. Marmuras mėgsta padangtų žydri, saulės spindulių auksą, pastoralinės giesmės giedrą. Marmurinė Mūza patūnojo susigūžusi juodų šešėlių paunksnėje, apsidairė, linktelėjo galva poetui ir išnyko jam iš akių. Ir jau, galima sakyti, visam laikui. Buvęs poetas pasinėrė į žurnalistiką. „Mano laimė meteoru krito“, — palingavo galva maištingas poetas. Jis nurimo, patogiai įsitaisė laikraščio redaktoriaus kėdėje, padėjo ranką ant telefono ragelio ir... ir pamiršo net nepašertą, dangoraižių paunksnėje dveslanti savo kampuotą metalinį Pegasą. Tiesa, kartais, laikraščio redakcijos grindims sudrebėjus, jo ausį pasiekdavo požeminiai murmančio vulkano garsai. Tada jis dar mėgindavo išgirsti ir prabilusią poeto širdį:

Septynis metus budėjau ties miegančiu telefonu —
Bene išgirstu lakštingalos balsą...
Dunda traukinių Niujorko požemiuose,
Dreba širdis, kraujo upes siurbianti...

Širdis dar, vadinas, drebėjo. Dar kažko troško! Kažkur dar veržės. Bet jos dinamišką ritmą tolydžio stabdė poetą užhipnotizavę kanibaliski dangoraižių šešėliai. Jos dundesį nustelbdavo rotacinės mašinos dundesys. Širdis pasilgdavo šviesos: šaukėsi pavasario. Ateldavo ir pavasariui. Bet ir pavasariui buvusiam poetui kažkuo jau pasidarė panašūs į eilinį išleistą laikraščio numerį:

Rytoj pavasaris kaip laikraštis, kupinas sensacijų,
Atelna žemės, jūrų ir dangaus vargonams gaudžiant...

Ir išsiplidė lygumų krašte kadalse parašytas posmas:

Nuo ryto šviesos iki vakaro sutemų juodų, kudlotų
Arklių skuto žallabarzdį šlaitą.
O dabar patyloms, kad nė lapė nelotų,
Paskutinis arklys savo palikus skalto.

Tas paskutinis arklys buvo kampuotų kubistinių formų metalinis Pegasas. Krito ir paskutinis arklys. Ir nesulojo, aišku, nė lapė. Daug kam čia rūpėjo, kad krito dar vienas arklys...

...Aimelui didelį įspūdį paliko nelygūs, kampuoti, deformuoti slurrealistinės metaforikos ir atonalaus skambėjimo kupini dygliai Mubo eilėraščiai. Eilėraščiai — kaktusai. Bet melodeklamacijai tinkamo eilėraščio jis nerado. Atėjęs kitą vakarą į miesto biblioteką ir paėmęs tuos pačius rinkinius, Aimelas nutarė eiti kitu keliu:

„...mūsų kompasas — mūsų pačių širdis...“ Tai eilėraščiai, kuriuose poetas aplygina kubistinius kampus, aštrias brilaunas, apkapoja kaktuso dyglius. Šios grupės eilėraščiai arčiau klasikinio kanono,

arčiau dvasinės harmonijos. Juos sudaro poeto širdies išspinduliuota medžiaga, minkštos impresionistinės spalvos, prislopinta, rami ir maloni šviesa. Tonaliniu požiūriu — tai poetinės simfonijos andante. Jų ritmika adekvatiška poeto širdies ritmui. „Visą naktį pasaka gėrėjus, — skaltė Aimelas, — ją man sekė mėnuo nebylys“. — „Kalp paklydęs žemės rojaus paukštis, — skaltė jis, — nepažįsta kello nei krypties.“ (Šis poetas pats gerai žinojo savo Achilo kulnį!) „Sutemų paukščiai į vakarus skrenda, — skaltė, — žemiškas tolls likimo neranda.“ (Poetui ir neskirta rasti: kiekvienam savas likimas!) Žvilgsnis ilgiau stabtelėjo prie posmų:

Vėjas pučia.
Toly raganos kvatoja,
Plevoj vasaros zulkučiai
Debesėliai abejoja.

Žirniai žydi.
Sulnys — dangaus šešėlis.
Karščio niekas nepavydi —
Snekučiuoja rugtagėlės.

Gražu! Bet vis dėlto ne tas, ko reikia. Ir Aimelas atkakliai teško tollau.

Graudu ir liūdna man:
Iš užjūrio kraštų sugrįžta paukščiai,
O iš vakarykščios valandos
Negrįžta mano mintys.
Sakyk, kur eit, naktie?..

Ir stalgal.. Stalga du žėrintys perlai: „Mano delmantas“ ir „Naktis iš okeano“. Aimelas net pašoko iš džiaugsmo. Jis nusrašė į tematikos sąsiuvinį abu šiuos eilėraščius ir išskubėjo pro duris. Kitą dieną visa klasė skaltė, visi žavėjosi. Prasadėjo repeticijos...

...Salė nerimo. Pirmoje eilėje — sustingęs marmurinis biustas. Negyvom' marmurinėm akim jis žvelgė į scenoje besigrupuojančius programos dalyvius, savo mylimus auklėtinius. O marmurinės jo lūpos tarsi kartojo: „Panem et circenses!“ Abipus šio marmurinio biusto — jau gyvųjų galvos. Mokytojų galvos. O nuo antros eilės iki galo — galvučių, ištįsusių kaklūkų, žvaltų akučių, linksmai susivėlusių garbanėlių, rausvais ir baltais kaspinėliais perpintų kaselių ir riestų nosyčių jūra. Aimelas pažvelgė pro žalios uždangos plyšėlį į salę ir krūptelėjo. Pirmausia jo akys susidūrė su negyvom marmurinio biusto akim, ir berniukas net žagtelėjo (Sic! Sic! Sic!). Paskui žvilgsnis nuklydo į šią banguojančią galvučių jūrą, ir jo nugarą pašurpo. Baisu prieš tokią gausią auditoriją... Bet trauktis jau buvo per vėlu. Choras išstrikavo ir sustingo. Priekyje atsistojo Solemia ir Aimelas. Solemią puošė kaspinas — lyg ant kasos nutūpusi ir plačiai išskleidusi sparnus didelė balta peteliškė. Jos akys žėrė delmantukų spindesį. Skruostuose, deja, nesimatė gražių duobučių. Almelo mėlynas švarkas buvo gerai išvalytas ir išlygintas. Po riestu smakreliu kabėjo margas taškuotas kaklaraištis. Iš šoninės kišenėlės — tarsi vandens lelijos žiedas — kyšojo nosnaitės kraštėlis. Salėje jūros bangavimas nuščiuvo, žalioji uždanga pakilo ir... Ir tada jūros bangavimas persikėlė į sceną. Pradžioje choras unisonu imitavo labai tylią jūros bangų mūšą. Mažos bangelės tingiai plakėsi į scenos krantą. Bet vėjas kilo, bangos įsisiautėjo, audra smarkėjo. Tylinočioje salėje jūra ošė laisvai, plačiai, galingai. Visus pagavo gintarinė nuotaka. Ir tada ošiančių jūros bangų fone pasigirdo rafaelliški valkų balsai:

Choras

Iš okeano kyla vėjas.
Iš okeano pakraščių
Naktis dalnuodama atėjo
Padangtų vleskellu plačiu.

Aimelas

Sakyk, juodoji viešnia mano,
Apsinakvojusį kalnuos,
Ką šitas senas okeanas
Iš savo dūgno išdalnuos?

Solemia

Svajonė saulė nusileido,
Diena sutirpo tolumoj,
Tik mano akys, mano veldas
Dar okeano platumoj.

Aimelas

Sakyk, svajone numylėta,
Ir tu, pasauli su dangum,
Kodėl taip vilnys vilnį mėto
Ties vlespataujančiu žmogum?

Choras

Iš okeano kyla vėjas.
Iš okeano pakraščių
Naktis atėjo ir nuėjo
Padangtų vleskellu plačiu...

Po to — bangų muzikos dekreščendo. Ššš... ššš... ššš... Vėjas nutolo. Bangos pamažu nurimo. Ošimas nutilo. Tik silpnos bangelės dar plakėsi į krantą, kol okeanas pagaliau visai visai nutilo. O tada tikra entuziazmo audra kilo salėje. Mažieji plojo, kojom trypė, kai kurlė paleido ir švilpiantį paukštuką. Abu vaikai stovėjo scenoje išraudę. Aimelas netyčia žvilgterėjo į pirmą eilę. Plojo ir mokyto-

ja. Gal ne taip karštai, bet plojo. Kai kas net šypsojosi. Ir staiga jo žvilgsnis užkliuvo už marmuro. Marmurinis biustas biustu ir palikęs — sustingęs, rimtas žvelgė į berniuką. Bet žvilgsnių dvikova buvo nellinga. Pranešėja skelbė antrąjį programos numerį. Pasigirdo choro niūniuojama „Vakarinių varpų“ melodija. Dan! Dan! Dan! Prabilo vakarinis varpas. Ir vakariniame varpo dūžių fone suskambėjo duetas: soprano auksas ir baritono sidabras.

Solemia ir Aimelas	Aimelas
Šlapus jūrų varpai, Vakariniai varpai, O anapus — Sidabro rytojais. Vai kodėl taip anksti Mano laimę karpai, Svetimųjų kraštų mylimoji?	Chrizantemų baltų, Chrizantemų rausvų Jai priskyniau Be galo, be krašto. Lekia laimė tolyn, Mylimoji, tai tu — Mano deimantas pasakų raštuos.

Choras	▽ ▽ ▽	Lelijų lelijos. O daugyn, vis daugyn Nematytų vilnių Vakarinės padangės atlijo.
Supa laivą tolyn, Mano laivą tolyn, Horizontuos —		

Solemia	▽ ▽ ▽	Aimelas
Skamba jūrų dalna, Vakarinė dalna, Pakrašty — Mano pasakų rytas. Ei, skambėk ir aldėk, Mano laimė jauna, Tau svajontų dangus atdarytas.		Chrizantemų baltų, Chrizantemų rausvų Jai priskyniau Be galo, be krašto. Lekia laimė tolyn, Mylimoji, tai tu — Mano deimantas pasakų raštuos.

Varinis varpų gaudesys tolo, tolo ir užpeso melsvame horizonte. Ir vėl plojimų audra. Gal tik vienas tas plikas marmurinis biustas neplojo. Bet abiem mažiesiems šios pasakos herojams dabar viskas jau buvo vis tūk. Žaltajai uždangal nusileidus, jie nėrė į užkulisį — kaip kiškiai į krūmus.

Paskui, žinoma, buvo dar šokiai. Visa salė, skalaujama Strauso valsio bangų, lingavo ir suposi. Tik marmurinis romėnų biustas stovėjo atsišėmęs sienos ir abejingai žvelgė į šią galvą baltais mergaičių kaspinėlais suputojusią jaunystės jūrą. Carpe diem! — norėjo sušukti jam valsio sukurio nešamas Aimelas. Bet jis tik nusišypsojo ir tvirtiau suspaudė glėbį savo mažą pasakos karalaitę. Ir sukosi, sukosi, sukosi — kaip paleistas vilkelis. O jo lūpos, prigludusios prie Solemos smilkinto, valsio taktu šnabždėjo:

Chrizantemų baltų,
Chrizantemų rausvų
Tau priskyniau
Be galo, be krašto...

Aimelas sakė „priskyniau“, nes, užmerkęs akis, valsio sukury jis regėjo tik ateltį: chrizantemų jūroje skendinčią pasakos plį ir juos abu drauge — laimingus ir besišypsančius.

— Sol, mes niekad nesiskirsime, — tekėjo į ausį baritono sidabras. Valsas nutilo. Jaunieji šokėjai šliejosi į pasienius. Solemia gražia ornamentuota nosine braukė nuo veido prakaito karoliukus.

— Ai, aš labai pavargau, — tarė mergaitė. — Einam kur nors į klasę, prie lango, atsigalvinsim.

Pro atdarytą langą dvelkėlėjo vėsaus oro banga, ir abu šios dienos herojai iš karto pasijuto geriau.

— Ačiū tau, Ai, — žvelgdama tyromis kūdikio akimis, kuždėjo mergaitė. — Tu šio vakaro programai parinkai labai gerą poetą. Ir kaip vis dėlto gaila, kad jis pats nematė ir negirdėjo mūsų melodeklamacijos. Jam, tur būt, būtų patikę.

— Manau, kad būtų.

— Gaila, kad toks talentas ir — kažkur toli emigracijoje. Labai norėčiau pamatyti jį...

— Gal dar pamatysime, Sol. Gal jis grįš. O gal kada nors ten susitikime...

— Amerikoje? — išpūtė akis mergaitė. — Tu manai pamatysias jį kada nors Amerikoje? Tu tikras fantastas, Ai...

— O kas žino, Sol? Kalnas su kalnu susitinka, o žmogus su žmogum nesusitiks... Ar Mubas manė, kad Pegasas nuneš jį kada nors ten, už Atlanto...

— Ai, tu mano svajotojau! Mano verkšlenantis romantike... — Solemiją panėrė pristelius į jo tanklas garbanas. — Mielas mano Aimelali.

Prigludo prie jo krūtinės ir užmerkė balandės akis. Aimelas perbraukė delnu jos plaukus, užkliuvo už baltos kaspino peteliškės sparnų. Paskui, pakėlęs jos švelnų smakrą, norėjo pabučiuoti į škrusto duobutę. Bet degančios Aimelo lūpos nejučiuom palietė kaip vyšnios Solemos lūpas. Vyšnios buvo saldžios. Labai saldžios. Jo lūpos apsalo, o pavasarinio kraujo banga stūbtelėjo į galvą. Aimelas dar stipriau prispaudė Solemiją prie krūtinės ir jautė lengvą jos kūno virpesį.

Staiga... lyg tyčia tuo metu plačiai atsidarė klasės durys. Abu pasakos vaikai pašoko lyg įgelti ir išgąstingai sužiuro į duris. Jose stovėjo muzikos mokytojas Juozapas. Gražuolis žalsvaakis Juozapas, kurį buvo įsimylėjusios visos gimnazijos mergaitės. Gal net Solemia, ką čia gali žinoti... Mergaitės juk slepia, niekada nepasako taisybės. Jos gali sakyti — ai, mielas mano Aimelali, — o slaptai mylėti kitą, pavyzdžiui, kad ir mokytoją Juozapą... Pasakos berniuką pagavo siaubas. Pirmoji mintis, kuri dabar atėjo jam į galvą, buvo ta, kad teks atsisveikinti su gimnazija... V a e v i c t i s i !..

Vieną kartą mokytojas jau buvo nustvedęs jį į mokytojų kambarį. Ir dabar, sugavęs in flagranti, palms jį už rankos, vėl nusives į mokytojų kambarį, pastatys prieš sustingusį marmurinį romėnų biustą... Prieš jo akis švystelėjo nuostabių Vergilijaus „Eneidos“ žodžiai: „Sic itur ad astra...“ Švystelėjo ir vėl dingo. Dabar, pamanė Aimelas, viskas baigta...

Bet muzikos mokytojas, gražuolis žalsvaakis Juozapas, šį kartą tik maloniai nusišypsojo, tėviškai pagrasė pasakos vaikams pirštu ir vėl uždarė duris. Pasakos vaikai, sulaukę kvapą, dar ilgai klausė tostančių žingsnių...

— Ai, — tarė pašnabždomis Solemia, — aš šlandieną labai laiminga. O tu?

— Ir aš, Sol.

— Ir niekas mūsų nebeiškirs, Ai...

— Niekas, Sol...

3

„Mors ultima ratio...“

Praėjo nemaža metų. Žemė, prieš kurios sukimąsi tadaėjo pasakos mergaitė ir berniukas, o kartu ir nelaimingas, laimę „be galvos“ tematės poetas, daug, labai daug kartų apsisuko apie savo aš. Apsisuko matematiškai tiksliai, nekrepdama jokio dėmesio į poetų ir kūdikių tyrinius atodūsius... Dabar jau negėda prisipažinti, kad pasakos Aimelas — tai autorius. O Solemia?.. Jos vis vien čia nebėra. Ji dabar taip pat sunkiai pasiekiamą, kaip ir žvaigždė danguje. Ir todėl nebūtina minėti čia jos vardą. Negirdės vidurnakčio tyloje pakuždomis tariamo vardo, ramiau galės gyventi. Dieve padėk jai: buvo graži ir labai gera pasakos mergaitė... Mokytoja Salomėja, beveik jos bendravardė, seniai jau pavirtusi baltu lietuvišku beržu, stovi atsišėlėjusi į didelio fantastų, svajotojų ir romantiško M. K. Čiurlionio galerijos pilką cementinę sieną. Už tos sienos, muziejaus salėje, kabo didžiojo menininko kosminė iliuzija, pavadinta „Rex“. Žiūrinti į šį žvaigždėtą kosmoso portretą, visada kažkodėl ateina į galvą keista mintis: o kurioje žvaigždėje galėtų būti Salomėja?.. Beja. Jokioje būties knygoje nerasi atsakymo...

Mubo tikrąją pavardę skaitytojai, aišku, seniai jau atspėjo. Taip, Juozas Tysliava. Solemia tada buvo neteisi: mes vis dėlto susitikome. Susitikom du kartus gyvenime.

Pradėsiu nuo antro mūsų susitikimo... Sėdėjau darbo kabinete, padėjęs ranką ant telefono aparato, ir žiūrėjau į stambiais karniais už lango krintantį drėgną lietuvišką sniegą. Pasibeldė. Į vidų įėjo aukšta, gražaus veido, melsvo cheminio atspalvio plaukais moteris. Pakiliau nuo rašomojo stalo. „Tu graži ir didelė kaip Roma tarp kalnų“, — eidamas pasitiktį viešnios, prisiminiau vieną jo paskutiniųjų eilėraščių eilutę. Jis, ir žurnalistas būdamas, išliko poetu... Laukiama viešnia, ta graži ir didelė Roma tarp kalnų, valandėlę stabtelėjo, reikšmingai ir tiriančiai pažvelgė man į akis, paskui moteriškai, jautriai ir liūdnai nusišypsojo ir ištiesė ranką.

— Valerija Tysliavienė. — Ir lakoniškai čia pat išdėstė: — Vykduu velionio paskutinę valią. Atvežiau jums Juozą Tysliavą.

Viešnia pasisuko, paėmė iš ją lydėjusių žmonių rankų nedidelę metalinę dėželę ir padavė man. Metalas buvo šaltas tarsi ledinė Stikso upės srovė ir nusmelkė man delnus. Aš laikiau Juozą Tysliavą.

Bus daugiau

Lietuva po 26 metų

KELIONĖS ĮSPŪDŽIAI IR APMASTYMAI

Edvardas Šulaitis

Kellaudamas po Lietuvą turėjau progos nuvažiuoti ir į Druskininkus, kurie yra tapę žymiu kurortiniu miesteliu. Druskininkai nuo praėjusių metų jau yra atviri visiems turistams iš užsienio; dauguma jų turi galimybę čia praleisti 3 dienas.

Iš Vilniaus pakeliui į Druskininkus reikia pravažiuoti Pirčiupį, kuris įėjo į Lietuvos istoriją kaip viena šturpiųjų vietovių. Čia 1944 m. birželio 3 d. tarybiniai partizanai apšaudė vokiečių būrį ir iš jo keli buvo nukauti. Tuomet hitlerininkai atsiuntė didesnę kariuomenės dalinį, kuris apsupo visą Pirčiupio kaimelį ir jį padegė. Gaisre, tuojau apėmusiame visus pastatus, sudeginta 119 žmonių (69 vaikai, 29 moterys, 21 vyras). Gyvi liko tik 39 kaimelio gyventojai, kurių 9 iš vokiečių apsupimo ištruko, o kiti tuo metu buvo iš kaimo išvykę. Žuvusiųjų palaikai palaidoti dviejuose bendruose kapuose.

Šiandien kaimelis naujai atstatytas ir šalia jo esančioje pradinėje mokykloje įrengtas muziejus, kuriame yra daug eksponatų, liudijančių tas tragiškas dienas, kuomet nužmogėję hitlerininkai šį begėdišką darbą atliko. Nuo sienų žvelgia ir sudegintųjų paveikslai. Pamatai namų, kuriuose sudegę gyvi žmonės saugomi kaip paminklai. Tačiau vienas paminklas, labiausiai traukias pravažiuojančiojo akį, yra monumentalus skulptoriaus G. Jokubonio kūrinys "Motina", už kurį jis 1963 m. gavo Lenino premiją. Taip pat yra ir memorialinė siena su žuvusiųjų pavardėmis ir reljefu.

Pats Pirčiupio kaimelis, dabar viena labiausiai turistų lankomųjų vietų (kadangi "Inturisto" agentūra čia visus pasistengia atvežti), yra Varėnos rajone, 9 km. atstumo nuo Valkininkų. Jis yra gerai pasiekiamas, nes yra prie Vilniaus-Alytaus ir Vilniaus-Eišiškių plentų išsišakojimo.

Kai kurie turistai, žinędami į žiaurius hitlerininkų darbų vaisius Pirčiupyje ir matydami suspaustą Motinos kumštį ir jos skausmo išvagotą veidą granite, kalba, jog būtų gera pamatyti ir komunistų aukomis nusėtas vietas, kuriose taip pat glūdi daug nekaltų lietuvių kaulų.

MIŠKINGOS VIETOVĖS

Važiuojant plentu į Druskininkus, keičiasi mato be galo daug miškų. Druskininkų-Varėnos miškai yra pats didžiausias Lietuvos miškų masyvas, kurio plotas apie 150,000 hektarų. Šio rajono žemė nederlinga, tad ūkių ir trobesių nedaug. Plentas į Druskininkus neplatus, judėjimas nedidelis. Jame kartais galima pamatyti ir arkliais traukiamų vežimų. Tačiau arkliai dabar priratę prie mašinų bei sunkvežimių, taip kad į juos nekreipia dėmesio, net nepasižiūri. Vienoje vietoje per plentą varė bandą karvių, tad reikėjo palaukti kokias 5 minutes, kol visos karvės "susimylėjo" pereiti į kitą plento pusę ir buvo galima pravažiuoti. Atrodo, kad ne vien tik Indijoje karvės yra šventos, ir Lietuvoje jos nori būti panašiai traktuojamos...

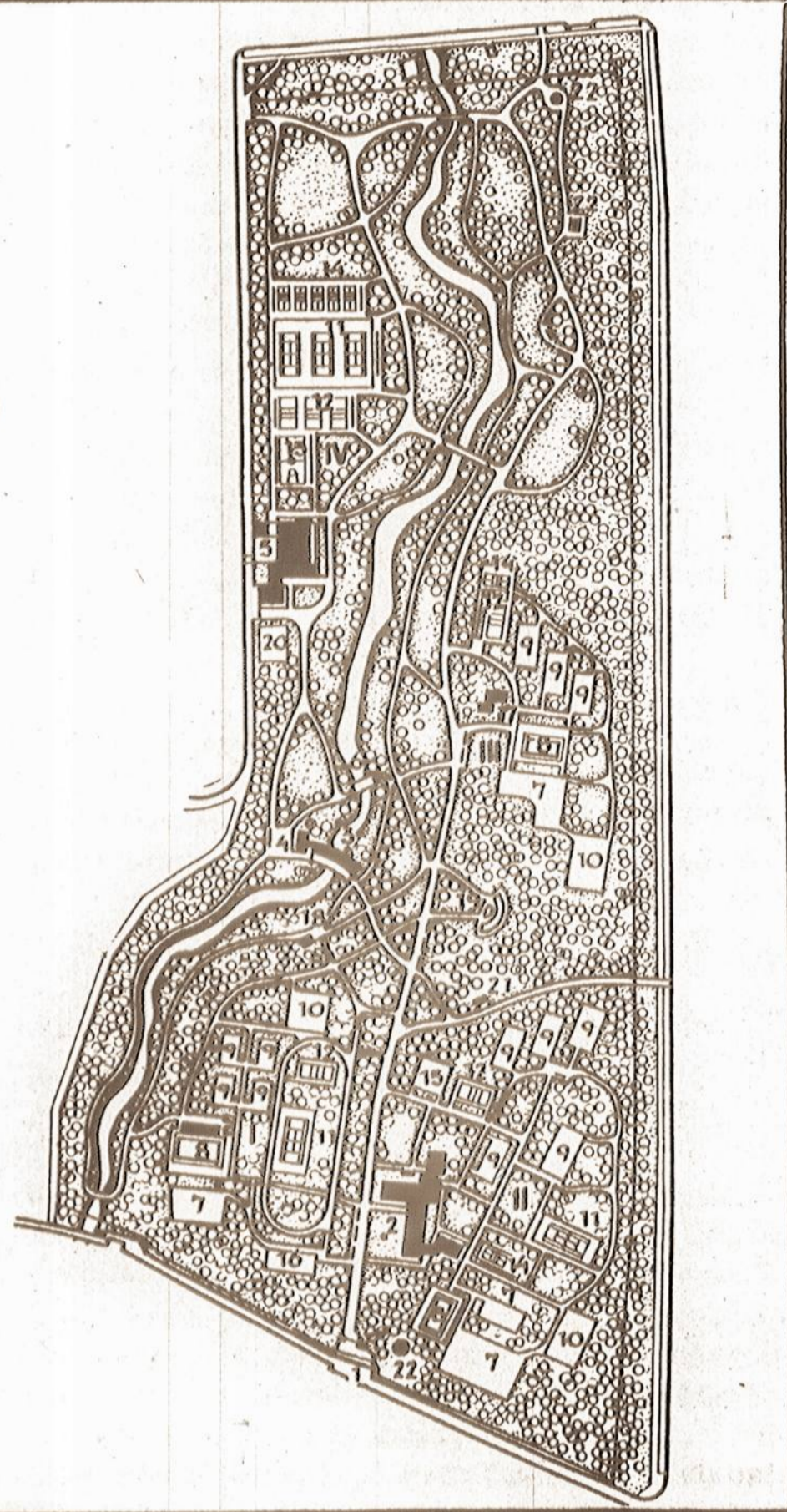
Druskininkų miestelyje gyvena apie 6,000 gyventojų, neskaitant suvažiuosiu turistų ar atvykusių gydytis, kurių vasaros metu gali būti dar apie 5,000. Jie įsikūrę Nemuno dešiniąjame krante, 7 km. nuo Baltarusijos sienos. Iš visų pusių miestelį supa miškai, daugumoje sausi pušynai. Tad oras čia tyras, turtingas pušų kvapo ir deguonies.

Prieš karą Druskininkai buvo lenkų okupuoto Vilniaus krašto teritorijoje. Šiandien

DRUSKININKŲ GYDOMOSIOS FIZINĖS KULTŪROS PARKO PROJEKTAS

(inž. architektas L. Dringelis, inž. miškininkas R. Pilkauskas)

- I — vaikų sektorius;
- II — moterų sektorius;
- III — vyrų sektorius;
- IV — sportinių žaidimų aikštynas.
- 1 — pagrindinis įėjimas;
- 2 — gydomosios fizinės kultūros dispanseris;
- 3 — kaskadinės maudyklės;
- 4 — termoprocedūrinė;
- 5 — dviračių-slidžių bazė su ūkio sektoriumi;
- 6 — jonoterapijos aikštelė;
- 7 — aerosoliarius;
- 8 — plaukymo baseinas;
- 9 — gimnastikos aikštelė;
- 10 — žaidimų aikštelė;
- 11 — teniso aikštelė;
- 12 — tinklinio aikštelė;
- 13 — krepšinio aikštelė;
- 14 — badmintono aikštelė;
- 15 — stalo teniso aikštelė;
- 16 — ikimokyklinio amžiaus vaikų žaidimo aikštelė;
- 18 — med. punktas;
- 19 — vasaros amfiteatras;
- 20 — bioklimatinė aikštelė;
- 21 — tualetas;
- 22 — inžineriniai objektai.

Druskininkų kempelis. Tolumoje sanatorijos.

miestelis gerokai lietuviškas, tik į kurortą atvykstančiųjų tarpe, žinoma, yra nemaža rusų, kadangi kurortas yra paskelbtas taip vadinamu "visasąjunginiu". Pavyzdžiui, 1961 m. čia viešėjo ir gydėsi net 42,000 žmonių. Viešbutyje, valgyklose, sanatorijose visur sutikau lietuviškai kalbančias patarnautojas, ko pavyzdžiui Vilniuje ne visur pasitaiko.

Dabar į Druskininkus galima atskristi net lėktuvu, nes čia yra įrengtas areodromas. Yra geležinkelio ir autobusų stotys, 2 kino teatrai, apie 10 parduotuvių, biblioteka ir kt. Čia veikia sanatorijos Tėvyne, Dzūkija, Drau-

gystė, poilsio namai Pušynas ir kitos. Yra statoma dar viena didžiulė sanatorija, kuri, berods, turės apie 1,000 vietų. Dabar didžiausia sanatorija yra Tėvyne, kurioje yra 520 vietų. Šiuo metu Druskininkų sanatorijose ir poilsio namuose vienu kartu gali ilsėtis ir gydytis apie 5,000 žmonių.

Druskininkų kurortas yra pagarsėjęs mineraliniais vandenimis ir gydomuoju purvu. Čia yra išgrevžta nemaža mineralinio vandens šaltinių, pavadintų skambiais vardais: Birutė, Spalis, Grožis. Iš tų šaltinių vandenį gali gerti kiek nori. Šiaip jis yra pilamas į bonkas ir vežamas į kitas vietas, bet ten už jį jau reikia mokėti.

Lietuvoje restoranuose ir valgyklose prie valgio yra mada gerti tą mineralinį vandenį, nors prie jo skonio reikia priprasti. Taip pat ir turistai iš užsienio, kurio organizmas nėra pripratęs prie to vandens mineralų, jo gerti nepatariama, nes gali per daug suminkštinti vidurius.

MINERALINIO VANDENS IR PURVO VONIOS

Kurorto centre, visai šalia Nemuno, yra dviejų korpusų balneloginė ligoninė: viename jų yra 80 vonių, kuriose maudomasi mineraliniame vandenyje, kitame, yra 80 vonių, gydomojo purvo procedūros. Teko apsilankyti ir šioje ligoninėje, kur buvo nupasakota kaip čia žmonės gydomi. Gydomajam purvui paruošti kūrenamos durpės. Šalia vonių yra kambariukai, į kuriuos eina iš vonių išlipę žmonės ir ten lovose ilsisi. Vienoje vietoje teko pro duris įkišti galvą į tokį kambariuką ir išvysti keletą gražuolių, visai nelaukusių svečių tokią aprangą...

Ligoninėje ir visur kitur Druskininkuose užrašai, skelbimai ar meniu lapeliai dviems kalboms — lietuvių ir rusų.

Užėjus į sanatoriją Dainava, buvo įdomu patirti kaip ten maitinami jos gyventojai. Štai, pusryčiams galima pasirinkti patiekalų (pagal nustatytą dietą ir skonį): Virtą dešrą su bulvėmis ir troškintais kopūstais, virtos mė-

Tęsiama 9 psl.

LIETUVA PO 26 METŲ

Tęsinys iš 8 psl.

šos troškinių su ryžiais ir troškintomis morkomis, garuose virtą vyniotinį su grikių koše, kopūstų kotletus.

Antruoju patiekalu pusryčiams siūloma: grietinė, pieniška ryžių košė arba varškė su grietine. Visi gali gauti: arbatos, duonos, cukraus, sviesto ir grietinės. Vietoje sviesto galima gauti — surio ir uogienės.

Kaip matoma, pusryčiai sanatorijoje gana stiprūs ir sudėtingi. Ir bendrai visur Lietuvoje pusryčių metu žmonės mėgsta gana stipriai privalgyti: nepasitenkina tik kava ir saldumynais, kaip daug žmonių Amerikoje tik užkanda. Žinoma, čia nekalbama apie tuos Lietuvos gyventojus, kurie gal ir nevisada turi ką stipriai pusryčiauti, bet apie maitinimosi tradicijas bendrai.

Nuo 1963 metų Druskininkuose veikia M. Čiurlionio memorialinis muziejus, kuriame teko lankytis. Tai nedidelis namelis, tačiau pilnas vertingos medžiagos. Čiurlionio vardu yra pavadinta Druskininkų septynmetė muzikos mokykla.

Miestelio centre yra graži katalikų bažnyčia, stropiai prižiūrima ir daranti gerą įspūdį. Bendrai, Druskininkai buvo pati švaresniausia ir patraukliausia visoje Lietuvoje matytų vietovių.

GYDOMOSIOS FIZINĖS KULTŪROS PARKAS

Išskirtinai dar pažymėtinas Druskininkuose veikiantis Gydomosios fizinės kultūros parkas, įruoštas 1952 metais. Jo organizatoriumi ir vadovu iki šiai dienai yra tos srities specialistas, gerai pažįstamas iš prieškarinių laikų, Karolis Dineika. Jau pirmąjį darbo sezoną čia veikė keliolika gimnastikos aikštelių, atviri plaukymo baseinai, įrengtos eksperimentinės naujo tipo kaskadinės maudyklės.

Nuo 1956 m. parkas veikia ir žiemą, nes čia įkurta slidžių bei pačiūžų bazė. Pagrindinė gydymo priemonė — fiziniai pratimai sausumoje ir vandenyje. Nemaža reikšmė skiriama žaidimams ir vaikščiavimui bei masažui.

Šio parko teritorija užima apie 20 hektarų plotą. Parką kasdien aplanko 3-4 tūkstančiai ligonų, kurie tyrame ore atlieka pratimus, gydytojų ir metodistų prižiūrimi, grūdinaisi, maudosi baseinuose bei kaskadinėse maudyklose.

Šį parką projektuojama praplėsti. Dabar jau yra statomi nauji Gydomosios fizinės kultūros rūmai ir kt.

Grijtant iš Druskininkų į Vilnių, buvome nuvykę ir prie Baltarusijos sienos, kuri dabar nesaugoma, tėra tik pakelėje užrašas, kuriame sakoma, kad įvažiuoji į kitos respublikos teritoriją. Čia prie kelio esančioje gerokoje aukštumoje, prieš akis atsiveria pasakiškas vaizdas. Apačioje linguoja miškai, teka mažas upelis. Čia dar žmonių rankų nepaliesta gamta, čia glūdi tikroji, garbinga Lietuvos praeitis. Tokioje vietoje susimąstyti tikrai verta. O kaip norėtųsi tokius reginius perkelti į Ameriką ir jais savo vaizduotę kasdien gaivinti!

TEN, KUR VAIKAI TIK ANGLIŠKAI KALBA

Kas gi galėtų tikėtis Lietuvoje rasti stovyklą, kur vaikams tik angliškai tegalima kalbėti. Prisimenant Amerikos lietuviams vaikams skirtas vasaros stovyklas, kuriose jokių būdu vaikų nepribausi lietuviškai kalbėti, toje stovykloje buvo priešingai. Nors ten vadovybė ir ragina vaikus lietuviškai nekalbėti, tačiau jie, žinoma, vien tik menkai angliškai kalbėdami, negali be lietuvių kalbos išsiversti.

Ši stovykla, vadinama Wonderland, skiriama norintiems geriau anglų kalbą įsisavinti Kauno mokiniams. Čia stovyklaujama dviem grupėm — jaunesniųjų ir vyresniųjų po 3 sa-

Skulptūra Druskininkų Gydomosios fizinės kultūros parke.

vaites. Įdomu, kad ne tik pati stovykla užrašų angliškai pavadinta, bet ir visos rodyklės joje anglų kalboje.

Stovykla įsikūrusi netoli Kauno. Toje vietoje dabar statomas Lietuvos etnografinis kaimas į kurį iš įvairių Lietuvos vietovių vežami pastatai ir įrengimai. Čia jie dideliame žemės plote atstatomi. Tad, stovyklos vadovybė nuogastauja, ar ateityje turės galimybės toje žaiojimo vietoje stovyklauti.

Stovykloje tuo metu stovyklavo ir muz. Mindaugo Tamošiūno Oktavos orkestro vedėjo dešimtmetė dukrelė. Jos tėvas mane į ten ir atvežė, norėdamas parodyti jaunuosius anglų kalbos žinovus. Prašė, kad juos angliškai kalbinčiau ir norėjo patirti, ar vaikai gerai supranta. Atrodo, kad jaunieji buvo labai nadržasti ir angliškai nedaug tekalbėjo. Teko sušnekti ir su vaikų mokytoju — anglų kalbos akcentas nebuvo labai tobulas. Jis ir stovyklos vedėja kalbėjo, jog būtų gera, kad vasaros

metu kas nors atvyktų iš Amerikos ir mokinius pamokytų gyvosios anglų kalbos.

Taip pat kalbėjome ir apie galimybę Amerikos lietuvių vaikams čia pastovyklauti. Jie čia galėtų vietinį jaunimą pamokyti angliškai, o Lietuvos jaunimas atvykęlius — lietuviškai. Kai kas pas mus tokią mintį laiko neigiama, ir sako kad vien tik lietuvių kalba jiems reikalinga, nors gal nežino, jog čia Amerikoje lietuviškose stovyklose tie vaikai vistiek lietuviškai nekalba.

Tokia mintis dabar jau yra studijinėje formoje ir po kelių metų gal bus proga iš Amerikos nuvežti pora dešimčių jaunuolių į tokią ar panašią jaunimo stovyklą. Esu tikras, jog po trijų savaičių jie sugrįžtų tvirtais lietuvišiais. Ypatinai juos stebint, kad ten yra vaikų, kurie kitų kalbų gerai nemoka kaip tik lietuviškai ir sužinotų, jog lietuviškai reikia mokytis ne vien tik dėl to, kad tėvai ar senukai už tai saldinių duoda...

Simas Kudirka išjudino lietuvių jaunimą

Jonas Valaitis

Dėl Lietuvos jūreivio Simo Kudirkos neišsileidimo į Ameriką ir jo išdavimą rusams, dar vis plačiai kalbama ir rašoma. Per kelias savaites Amerikos televizijos ir radijo programose buvo komentuojama, bet ypač daug rašoma amerikiečių spaudoje, kuri talpino ilgiausius pranešimus, vedamuosius, karikatūras ir nuotraukas iš lietuvių demonstracijų įvairiuose miestuose.

Prezidentas Nixon pavėluotai patyręs apie Simo Kudirkos išdavimą, tuojau įsakė kuc smuikauti visą reikalą iširti ir nubauti visus, kurie prisidėjo prie Lietuvos jūreivio tragedijos. Prezidentas Nixon didėle širdgėla ir pasipiktinimu pergveno šį Ameriką kompromituojantį incidentą.

Prezidento įsakymu ir kongresmenų bei spaudos reikalavimu įvyko keletas apklausinėjimų. Svarbiausieji Kongreso komisijose. Iš 50-ties laivo įgulos ir kelių žūklės pasitarimuose dalyvavusiųjų civilių liudininkų daug kas patirta, sužinota ko nebuvo net tikėtasi.

Išryškėjo Amerikos kai kurių pareigūnų biurokratizmas ir nesugebėjimas net per 10-tį valandų laiko susiorientuoti vieno žmogaus likimą išspręsti. O sprendime dalyvavo laivo vadovybė, Bostone ir Washingtono vyriausieji viršininkai!

Per visą pasaulį nuaidėjo naivūs pasiaiškinimai ir išsisukinėjimai. Ega, jeigu Kudirka būtų nuo laivo į vandenį nušokęs ar įkritęs, amerikiečių laivo vadovybė būtų jį galėjusi išgelbėti ir priglausti...

Pasirodo, kad Kudirka buvo per daug korektiškas. Jis į amerikiečių laivą atėjo ir paprašė prieglaudos: atidavė savo pasą, fotonuotraukas ir kitus asmeninius dokumentus, susirašinėjimus su šeima, net savo vokiečių-lietuvių ir anglų-lietuvių žodynus.

Amerikiečių laivo vadovybė viską priėmė. Liudininkai dar pabrėžė, kad Kudirka daugiau nieko neatsi-nešė. Paklausti apie pinigus, pareiškė, kad pinigų taip pat neturėjo. Iškrėtęs pas jį daugiau nieko nėra do.

Kongreso komisijos apklausinėtajai, beklausydami liudininkų pasakojimų, pastebėjo, kad juo ilgiau klausinėjami, tuo apklausinėtajams darosi neaiškiau, kodėl Kudirka buvo sugrąžintas rusams. Ėmė savaitė laiko, iki liudininkai buvo suderinti.

Paiškėjo taip pat, kad rusams buvo leista iš Amerikos laivo telefonuoti ir susisiekti su Tarybų Sąjungos Ambasada Washingtone. Bet tomis pačiomis priemonėmis amerikiečiams nepavyko su Valstybės departamentu išsiaiškinti kaip Amerika gali tarptautinius žmogui gelbėti įsipareigojimus tinkamai atlikti...

Klaipėdoje neleidžia išlydėti jūreivių

Rašant šiuos žodžius Kudirkos likimas nežinomas. Tar. S-gos spaudoje nei rusiškai, nei angliškai, nei Lietuvos spaudoje nė žodžio. Tik iš Lietuvos spaudos patiriame, kad Klaipėdoje išplaukiant laivams jūreivių atsisveikinimas su giminėmis uoste sugriežtintas. Tiesos laidoje Klaipėdos Okeaninio žvejybos laivyno bazės šturmanas H. Butkus, tarp kitko, rašo: "Artimųjų bei draugų...su nuoširdžiausiais linkėjimais ir gėlėmis...į jūrų žvejybos uosto teritoriją neišleido. Antrasis kapitono padėjėjas bandė susitarti su uosto vadovybe, bet nieko nelaimėjo. Nieko negalėjo padėti ir Okeaninio žvejybos laivyno bazės kadru skyriaus darbuotojai, nes jiems uždrausta išrašyti vienkartinius leidimus...Ir gėlės, skirtos jūreiviams, atsidūrė šiukšlių dėžėje... Panašiai atsitinka ir tiems, kurie ateina pasitikti grįžtančių iš žūklės jūreivių..." Priežastį, Tiesos ko-

Tęsiama 10 psl.

SPORTAS

Edvardas Šulaitis

CHICAGOS LITUANICOS PASTOGĖJE

Chicagos Litanicos futbolininkai, kurie mini 20 metų sukaktį, baigė 1970 m. sezoną neblogomis pasekmėmis. Metų bėgyje Pirmoji komanda sužaidė 28 rungtynes (pirmenybių, taurės ir draugiškas). Pirmenybėse, iš 12 komandų, I-ji komanda įsitvirtino 5-je vietoje. Įvarčių santykis 70:52 lietuvių naudai. Priešininkų vartus daugiausia nuginklavo H. Heningas (19), M. Mikalauskas (15). Jaunasis V. Pikšrys įskėlė 12 įvarčių. Pirmosios komandos vadovu buvo Feliksas Lukauskas.

Viso veikė 100 žmonių 5-klose komandose. Darbą tyarkė ir koordinavo valdyba, kuriai vadovavo dr. Edmundas Ringus. Valdyba suruošė gražų sukaktvinį banketą. Rengimo komiteto pirmininku buvo Vytautas Kaveckas.

Sezono pabaigai valdyba buvo sukvietusi pirmosios komandos žaidėjų, valdybos ir buvusiųjų pirmininkų pobūvi, gruodžio 6 d. Gintaro svetainėje. Čia pasivaikinta ir pasikalbėta apie ateities žygius.

Lietuvoje

● KAUNO SPORTO halėje buvo prarastos Tarybų Sąjungos bokso pirmenybės. Čia dalyvavo ir 14 Lietuvos reprezentantų, kurių 7 iškopė į ketvirtfinalius. Aukso medalius iškovojo 2 lietuviai: A. Zurza ir J. Juocevičius. Bronzos medalius atiteko P. Jusaičiui. Finalinės kovos buvo sukėlusios didelio sudomėjimo: -- į talpią Kauno halę buvo pritrūkę bilietų!

● VILNIUJE įvyko Lietuvos jaunųjų stalo tenisistų pirmenybės. Čia tris pirmąsias vietas: vienete ir dvejetuose iškovojo R. Balaiša. Merginų vienete laimėjo N. Baronaitė. Ji kartu su I. Bražiūnaite išėjo nugalėtoja ir merginų dvejete.

● VALE BURKAUSKAITĖ ir Birutė Užkuraitytė pateko į 1970 m. geriausiųjų Tarybų Sąjungos plaukikų dešimtuką, kuri sudarė Sovietų Sąjungos sporto dienraštis.

● KAUNO ŽALGIRO krepšininkai pradėjo Tarybų Sąjungos pirmenybėse naują sezoną. Treneris V. Bimba Sporto laikraščio korespondentui papasakojo apie komandos žaidėjų formą: Rūpesčių nekelia puolimo linija. Po jėgas išsunkusio praėjusio sezono jau atsigaavo ir M. Paulauskas. Gerai žaidžia: A. Žukauskas, R. Venzbergas, A. Šidlauskas. Liga trukdė geriau pasiruošti G. Budnikui, bet jis sparčiai grįžta į savo vėžes. Iš gynėjų -- gerai atrodo S. Patkauskas ir V. Sarpalius, tuo tarpu H. Giedraičiui ir A. Čiupkovui reikėtų rezultatyviau žaisti.

● TARYBŲ Sąjungos vyrų krepšinio rinktinė, kurios kapitonu yra lietuvis -- Modestas Paulauskas, 1971 m. gegužės mėn. varžysis Jugoslavijoje, o po to važiuos gastrolėms po Ameriką. Rugpjūčio mėn. ji žais dideliame tarptautiniame turnyre Maskvoje, o to mėnesio pabaigoje -- Europos pirmenybėse, Miunchene.

Trumpai iš visur

● TORONTO AUSROS sporto klubas minėjo 15 metų sukaktį. Ta proga lapkričio 28 d. įvyko šokiai Prisiškėlimo parap. salėje, o sekančią dieną -- Brockton mokykloje buvo Chicagos Grandies taut. šokių grupės koncertas.

● V. ir F. NESUKAITYTĖS iš Toronto dalyvavo didelėse stalo teniso varžybose Detroit. V. Nešukaitytė atstovavo Kanados rinktinėi, o F. Nešukaitytė -- Ontario provincijos rinktinėi.

● S. Amerikos Lietuvių Fizinio auklėjimo ir sporto sąjungos vadovų metinis suvažiavimas įvyko Detroit, Mich., 1971 m. sausio 23-24 dienomis. Bus prarastas simpoziumas tema "Fizinis auklėjimas ir sportas kaip auklėjimo programos dalis, bendruomenės švietimo ir SÁLFO sąjungos požiūriu."

Dienraštis Dziennik Chicagoski.

Simas Kudirka...

Tęsinys iš 9 psl.

respondentas iš Klaipėdos komentuoja taip: "uostų vartų sargai tapo dar 'budresni' dėl to, kad jūrelviai, susitikę su savaisiais, pasigeria ir dažnai pavėluoja į laivą"...

Amerikoje eilė lietuvių ir kitataučių organizacijų, prašo Amerikos prezidento, kad jis pareikalautų Tarybų Sąjungos Kudirką Amerikai gražinti.

Kudirkos atveju, Tarybų Sąjunga gali panaudoti, kaip pavyzdį, kas atstinka tarybiniam piliečiui, kai jis mėgina pabėgti į "kapitalistinę Ameriką".

Lietuvą valdantieji, tiek rusai, tiek lietuviai - negali suprasti, kodėl Amerikos lietuviai nori pas save išsikviesti Lietuvos gyventojus, kada jų Lietuvai taip reikia. Išleidžiami tik senesnio amžiaus žmonės, bet šie pagyvenę čia nepritampa ir vėl grįžta į Lietuvą.

Vienas Amerikos kunigas siūlo prie Amerikos krantų plaukiojantiems laivams uždėti didelius rusų kalba parašus, kviečiančius į Ameriką... Tokių laivų jau New Jersey pakraščiuose vienas plaukioja.

Kudirkos įvykis, daugiau negu bet kas kitas, išjudino Amerikos lietuvių jaunimą. Skautai net savo laivą pasiryžę pavadinti jo vardu. Kiti siūlo ir savo stovyklas bei draugijas pavadinti Kudirkos vardu.

kos vardu. Nei tėvai, nei mokytojai, nei dvasiškiai, jeigu būtų pasiūlę Lietuvos himno autoriaus Kudirkos vardu savas nuosavybes pavadinti, vargu bebūtų susilaukę atgarsio... Tas parodo, kad lietuvių tautinės garbės išleidimas -- iškėlia patriotizmo kibirkštį -- kovoti už lietuvių savivarą, nežiūrint, kad tas lietuvis jau ir nemokėtų lietuvių kalbos.

Kudirkos vardas istorijoje liks. Amerikai ir pasauliui Kudirka tapo auka bet įvykis su juo išryškino tarptautinių sutarčių įsipareigojimo svarbumą. Jis sudarė sąlygas Amerikos vyriausybės aukščiausioms galvoms pripažinti faktą, kad pirmieji ir vėlesnieji pabėgėliai-ateiviai - Ameriką sukūrė ir praturtino. Dabar kiekvienas Amerikos pareigūnas aiškiai parengtas atbėgančiuosius į Ameriką priimti.

Šiais laikais daug žmonių bėga ir iš Amerikos. Daugiausia į Kanadą, Australiją ir kitus kraštus. Svedijoje iš amerikiečių kariuomenės pabėgusių yra apie 500, Kanadoje apie 200,000, kuriems gelbėti viena tikybinė sekta net pradėjo aukas rinkti, kad jie nesiverstų nelegaliais šmugeliais ar narkotikais. Nemaža amerikiečių pabėgėlių yra ir už Geležinės uždangos. Bet apie juos nežinome.

VYT. BELECKAS Savininkas

WINTER GARDEN TAVERN, INC.

1883 Madison Street • Brooklyn 27, N. Y. (Ridgewood)

Tel. E.Vergreen 2-6440

SALĖ VESTUVĖMS IR KITOKIOMS PRAMOGOMS. BE TO, DUODAMI POLAIDOTUVINIAI PIETŪS.

Pirmos rūšies lietuviškas maistas prieinama kaina.

JUOZO BANDŽIUKO BARAS IR RESORANAS

Čia vaišinateis ir vaišinsite ne tik Amerikos veiki visais gerimais -- alumi, vynu ir dar stipresniais. Gausi ir importuotų iš Europos ir kitų kraštų. -- Jauki vieta susitikti, pasikalbėti ir džiaugtis gyvenimu su maloniais draugais.

KABARETAS - ŠOKIAI

110 - 12 Jamaica Ave. Richmond Hill, N. Y.

Telefonas 846-9286

Namų pirkimo, pardavimo, apdraudimo ir visais reikalais kreipkitės į

REAL ESTATE & INSURANCE

John Orman Agency

GERIAUSIAS PATARNAVIMAS

Pildomi miesto, valstybės ir federalinės valdžios mokesčių pareiškimai.

110-04 JAMAICA AVE. RICHMOND HILL, N. Y.

Telefonas

Virginia 6-1800

Mirusieji

PULK. VINCAS ŠAUDZIS

Pulk. Vincas Šaudzis mirė Philadelphiaje. Liko žmona Lucija Jodelytė-Šaudzienė ir 4 seserys Lietuvoje. Po pamaldų Šv. Andriejaus par. bažnyčioje palaidotas West Laurel Hill kapinių krematoriume, Bala-Cynwyd, Pa.

Gimęs 1894 m. Švenčionyse. Petrapilyje baigė karo mokyklą. Tarnavo Suomų 15-ajam pėstininkų pulke. Dalyvavo frontuose, 1916 m. prie Lucko buvo sunkiai sužeistas, bet pasveikęs vėl grįžo į tą patį pulką.

1918 m. grįžo į Lietuvą, įstojo į Lietuvos kariuomenę savanoriu, pakilo iki pulkininko.

1944 m. pasirinko tremtinio kelią. 1949 m. atvyko į New Yorką, o 1957 m. persikėlė į Philadelphiajį.

Marijona Smitrevičienė, 82 m. amžiaus, mirė Detroit, Mich. Palaidota lapkr. 11 d. Evergreen kapinėse. Liko sūnus Jonas Smith, jo žmona muzikė Stella ir du broliai Mykolas ir Vincas Pačolskiai ir pusės seserė Francis Jankus Chicagoj.

Karolina Vaitkuviėnė mirė Baltimore, Md. sulaukusi 73 m. Gyveno pas savo auklėtinę Eleonorą Lazauskienę. Palaidota Laudyn kapinėse.

Kazimiera Raišienė-Plekavičiūtė, 76 m. amžiaus, mirė Hanson, Mass. Palaidota lapkr. 20 Melrose kapinėse, Brockton, Mass.

Edward Morkevičius, 52 m. mirė East Meadow, L. I. Liko motina Albina Daugėlienė, žmona Marijona, dukterė Donna ir sesuo Albina.

Ona Blažienė (Staugaitė) mirė lapkričio 8 d., palaidota lapkričio 13 d. Evergreen kapinėse, Brooklyne. Paliko dukterį Adelę White ir sūnų Martyną Blažį bei tris anūkus. Siemet gegužės mėn. jai sukako 71 metai amžiaus. Į Ameriką buvo atvykusi 1912 m. ir visą laiką gyveno Brooklyne. Čia priklausė lietuvių organizacijoms, nuo 1932 m. buvo Lietuvių Darbininkų Draugijos ir kuopos narė. Siemet gegužės mėn. Motinos dienos proga ji buvo kuopos išrinkta "Mother of the Year". Blažienė skaitė Darbininką, Keleivį ir Vienybę. Lietuvoje liko jos brolai: kūrėjas J. J. Jankas, jai vis dar tikėjosi kada nors aplankyti.

Salinskienės koplyčioje įvyko trumpas atsisveikinimas su velione. Koplyčioje, o paskui ir ant kapinių trumpą žodį tarė Liet. Darbininkų Draugijos 7 kuopos pirm. Bronė Spūdienė. Dalyvavo giminės ir būrys vėlionės draugų ir pažįstamų.

Kazimiera Kmarienė, 89 m. amžiaus, mirė Brockton, Mass. Liko sūnus Adomas, marti Levina. Lapkr. 23 iš Forest Hills krematoriumo pervėžta į Melrose kapines prie vyro Petro.

Jonas Poškus mirė Rochester, N. Y. lapkr. 13. Liko žmona Viktorija, sūnus Edwardas, dukterė Lucy, anukė Aleksandra.

Petras Petrušonis mirė Chicagoje. Palaidotas gruodžio 2. Liet. Tautinėse kapinėse.

Alfonas Latvėnas mirė lapkričio 9 savo namuose Culver City, Los Angeles, Cal. Buvo ALT S-gos Los Angeles skyriaus ir Lietuvių namų bendrovės pirmininku. Lietuvoje buvo Kauno Kūno kultūros rūmų referentu. Liko žmona Ona, sūnus inžinierius Rimas.

Akių priežiūra

Daugelis žmonių pavargusias akis ima stipriai trinti kumščiu. Mano, kad nuo to palengvės, bet negelbsti. Stiprus trynimasis ir švelnios vokų odos tempimas padeda atsirasti raukšlėms ir nuovargio žymėms. Kad akys nenuvargtų, reikalingos poilsio pertraukos ir tinkama akių priežiūra. Norint turėti sveikas akis, reikia:

Rūpintis pakankamu gaivinančiu nakties miegu.

Pasivaikščioti gryname ore. Tai atpalaiduoja akis.

Saugoti akis nuo stiprios saulės ir lempos šviesos.

Nesėdėti kiekvieną vakarą prie televizoriaus. Tai labai vargina akis.

Negalima skaityti, važiuojant autobusu, troleibusu, traukiniu ar langvąja mašina. Tai kenkia akims.

Kartas nuo karto rekomenduojama akis patikrinti pas gydytoją.

Gydytojo skirtus akinius reikia būtinai nešioti. Kas nenori nešioti, kenkia savo sveikatai ir grožiui.

AKIŲ MASAŽAS

Visoms (išskyrus jaunas mergaites) patartina apie akis odą kasdien patepti augaliniu aliejumi ar kremu. Tai apsaugo nuo raukšlių. Odos nereikia tampyti,

tik švelniais pirštų judesiais įspausti kremą arba aliejų. Daryti taip: viena ranka prilaukyti smilkinio odą, o kitos rankos didžiojo piršto galu švelniai įspausti kremą (aliejų), pradedant nuo akių išorinio kampo apatinio voko iki akies vidinio voko. Taip pat patepti ir viršutinį voką.

AKIŲ VONELĖS

Ypač atgaivina akis šaltas vanduo. Veidas paneriamas į labai švarų indą su šaltu vandeniu ir jame atsimerkiama. Tokia akių vonelė išvalo nešvarumus, taip pat ir akių dažų likučius. Be to, reikalinga ir 3% boro arba akių vandens vonelė. Kompresai su boro vandeniu arba ramunėlių arbata irgi atgaivina akis.

AKIŲ GIMNASTIKA

Kasdien atliekami šie mažai laiko reikalaujantys akių pratimai sumažins akių nuovargį.

Nestipriai užsimerkti, atsipalaiduoti ir pabūti nejudant.

Akis plačiai atmerkti ir keletą sekundžių žiūrėti į vieną tašką.

Lėtai kuo didesniu ratu sukuti akis ir pamatyti tolimus aplinkos daiktus.

Keletą kartų plačiai pažiūrėti iš dešinės į kairę ir nuo viršaus į apačią.

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

Funeral Directors

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY

1601 S. Second Street, Philadelphia, Pa.

Telefonas: DEwey 4-5136

Charles J. Roman Funeral Home

WM. H. BEARD, Supvr.

1113 Mt. Vernon St., Philadelphia, Pa.

Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)

423 Metropolitan Ave., Brooklyn 11, N. Y.

Koplyčia laidotuvėms Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRUNAS-BALTON

660 Grand Street Brooklyn, N. Y.

NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

JOSEPH GARSZVA

UNDERTAKER AND EMBALMER
JOSEPH J. GARSZVA, Jr.

231 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y. 11211

Telefonas: EVergreen 8-9770

ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI IŠNUOMOJA
-AUTOMOBILIUS ĮVAIRIEMS REIKALAMS

Naujas Lietuvių Restoranas ir Baras

HAVEN RESTAURANT & BAR

su sale įvairioms pramogoms

94-25 Jamaica Ave., Woodhaven, N. Y.

Tel. 846-9271

(arti BMT Jamaica traukinio Woodhaven stoties)

Visi kviečiami atsilankyti, pasivaikšinti ir pasinaudoti jaukia sale

Savininkė MARIJA DIRŽIENĖ

KALĖDOMS IR NAUJIEMS METAMS
PAPUOSALŲ GAUSITE

Alice's Florist Shop

107-04 Jamaica Ave. Richmond Hill, N. Y.

Gėlės įvairiom progom

Maloniai kviečiame, kaminystėje gyvenančius tautiečius atsilankyti arba paskambinti telefonu 846-5454 - 9527; vakare: 738-1946. Čia rasite nuoširdų lietuvišką patarnavimą.

VIENYBĖ

● KONGRESMONAS JOHN J. ROONEY (Demokratas iš New Yorko), savo kalboje Atstovų Rūmuose tarp kitko pareiškė: "... kiekvienas amerikietis, ir ypatingai mes, kurie indifikuojami su JAV vyriausybe, turėtume galvas nulenkti didžiausioj gėdoje, kad nesuteikėm prieglaudos ir dėl priemonių, kurios buvo panaudotos lietuvių jūreivį pabėgusi iš vergijos, grąžinti į sovietinį laivą... Norėčiau tam nelaimingam lietuviui jūrininkui išreikšti giliausią užuojautą ir jo atsiprašyti. Norėčiau, kad jis žinotų ir gal tai suteiktų jam suraminimo, jog jo grąžinimas komunistams išjudino visus šio krašto žmones, kad tokia tragiška klaida niekada nepasikartotų..."

● LIETUVOS GEN. KONSULAS New Yorke A. Simutis su žmona dalyvavo National Economic Council metiniame suvažiavime ir bankete gruodžio 3 d. Park Sheraton viešbutyje. Ir čia buvo prisimintas lietuvis jūreivis Simas Kudirkas, kurio Amerika nepriglaudė. Banketo pirmininkas David Heapley pakvietė visus dalyvius nelaimingąjį jūreivį pagerbti atsisveikimu ir susikaupimu.

● J. SIAUČIŪNAS, ilgametis Vienybės bendradarbis, rėmėjas ir skaitytojas, paviešėjęs pas sūnų gyvenantį Lithicum, Md., išvyko į Miami, Floridą ir apsisveikino pas p Kaulakius, Rašo, kad ta proga ketina keletai dienų persikelti į Bahamas salas ir grįždamas į New Yorką laivu, dar aplankyti Bermudą. J. Siaučiūnas rašo: "Manau, kad turėsiu laiko pasukti ir į Vienybės pastogę ir pasveikinti Vienybę su 85-uosiu gimtadieniu..." Šių metų bėgyje, Siaučiūnas yra aukavęs Vienybei \$100.

● VINCAS PLEDAS, ilgametis Vienybės skaitytojas ir rėmėjas Baltimore, Md., atsiuntė \$50 čekį, kurį paskyrė taip: \$30 už prenumeratą trims metams ir \$20 auką Vienybės palaikymui. Jis rašo: "Laukiu Vienybės su pasilgimu, tik labai apgalvestauju, kad labai retai ateina. Linkiu Vienybės leidėjams sėkmės ir ištvermės ir finansiniai stiprėti, kad laikraštis mus dažniau lankytų..."

● MAIRONIO MOKYKLOS tradicinė Kalėdų eglaitė šiemet rengiama gruodžio 27 d. 4 val. p.p., Maspetho liet. parapijos salėje. Mokiniai atliks programą; mokytoja Rasa Kregždaitė vadovaus gyvam pavelkslui ir šoklams, Dalia Baker rengia vieno veiksmo vaidinimą "Namelis". Bus Kalėdų senelis su dovanomis, loterija vaikams ir vaišės.

● NEW YORKO MIESTO vadovybės rengiamas tautų festivalis Kalėdų proga įvyks gruodžio 27 d. dviejuose pastoridymuose: 2 val. p. p. prie General Motors pastato ir 3:30 val. p. p. prie centrinės bibliotekos, Fifth Avenue ir 42nd Street, New Yorke. Kartu su kitomis tautybių grupėmis, dalyvaus ir Lietuvių Tautinių šokių grupė.

● SOLISTĖ LILIJA SUKYTĖ, Metropolitan operoje dainuoja pagrindinę rolę Glucko operoje "Orfeo et Euridice". Spektakliai bus: gruodžio 19, 24, 30 ir 1971 m. sausio 4 d. Pasakui L. Sukyčiai vėl grįžta spektakliams į Miuncheno operą Vokietijoje.

SLA 5-tosios apskrities susirinkimo dalyvių dalis. Iš k. į d.: J. Kiaunė, A. Jurgėla, J. Prapuolenis, L. Sperauskienė, M. Kregždienė, D. Klinga, M. Klimas. Pirmininkauja adv. S. Bredes. Nugarą atsukęs susirinkimo sekretorius S. Jakštas. Susirinkime išrinkta nauja valdyba: Ant. Diržys, Vytautas Jurgėla, Jonas Valaitis, Albinas Trečiokas, Antanas Gustas, M. Klimas, J. Prapuolenis. Kandidatai: A. Jurgėla, Helen Kulber, B. Spūdienė, P. Lanys. Valdyba pareigų dar nepasiskirstė. Susirinkimas įvyko SLA Centro patalpose, New Yorke.

SLA 5-ojo apskrities susirinkimui pasibaigus, įvyko vaišės. Iš k.: B. Spūdienė, adv. S. Bredes, L. Sperauskienė, L. Prapuolenis, Jonas Valaitis, Ieva Trečiokienė. S. Narkėliūnaitės nuotr.

SEMINARAS NEW YORKO TAUTYBIŲ SPAUDAI, - Nuotraukoje matome pirmąjį susirinkimą, kurį sukvietė New Yorko mėras John V. Lindsay City Hall patalpose gruodžio 3 d. Seminaro tikslas - pasitarti įvairiomis New Yorko miesto problemomis ir kaip jas pagerinti. Susirinkimai įvyks kartą per mėnesį. Iš k. į d. sėdi: D. Kenneth Patton, miesto Ekonominės Administracijos Vystymo skyriaus viršininkas; Richard Aurelio, miesto mero pavaduotojas; Murray Zuckoff (stovi), Žydų telegrafo agentūros atstovas; John Thornton, Irish Echo; James O'Connor, Irish Advocate; Jonas Valaitis, Vienybės redaktorius; Hans Steinitz, vokiečių Aufbau red.; Edward Bogosian, The Armenian Reporter; Kwei-Sasz Wang, The China Times; Diana Ladas, miesto kaimyninės spaudos atstovė. Be šių, susirinkime dalyvavo, bet į nuotrauką nepateko: Harold Raudsepp, Free Estonian World; Michael Halkias, The Greek American; Greenbergs iš latvių Laiks; Frank Svehla, čekoslovakų New York Denik; T. Edward Karlson, The Swedish North Star; Sheila Stainback, iš radijo stoties WFUV-FM; Juan Angel Bras, El Tiempo; Hevis Corri-gan, WNJV-TV News; Don Lewis, WHBI.

Dick de Marsico nuotrauka